

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas V Vasario-February 28d., 1923 m. 442 No. 4 (136)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103,
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

Mūsų Vajus.

*Nepaprastas kuopose bruzdėjimas.
Chicagos kuopos jau lenktyniuoja.*

Niekas nebandys užginčyti, kad Amerikos lietuvių jaunimo dirvoje lig šiol labai mažai teveikta. O ta dirva tokia plati, didelė! Sunku būtų net paviršutiniai pasakyti, kiek dar mums reikia darbo padėti, jėgų pašvesti, kol bent didumą Amerikos lietuvių jaunimo sutrauksime savo Organizacijon; kol, neperdedant, anot poeto Maironies, galėsime "didžiutis vyrais ir darbais."

Ištautėjimas, negerbimas viso to kas lietuviška kasdiena vis darosi storcsne siena, pro kurią mums, Vyčiai, reikės prasiimušti, nes tai vienas iš pagrindinių mūsų uždavinių: "Organizacija plėtina lietuvių ypač jaunuomenės tarpe savo tautos meilę, pratina pamylėti savo kalbą, literatūrą (Konst. sk. I, par. 1). Ir juo greičiau stosi-me darban, juo greičiau pradėsime žadinti lietuviybę apmirusiame jaunime ir skatinti jį dėtis prie mūsų Organizacijos, tuo darbas bus lengvesnis ir daugiau laimėsime.

Vyčiai tai supranta. Ir štai delko pa-

skelbus Centro Valdybai naujų narių prirašymo vajų, visose kuopose prasiidėjo naujas bruzdėjimas. Juk tai pirmas mūsų Organizacijos istorijoj toks bandymas, pirma tokia pastanga.

Dauguma kuopų ir pavienių narių tuomi vaju yra labai susirūpinę. Vienos jau oficialiai pasiskelbė stoja darban, kitos dar daro planus, suka galvas, kaip čia sukirtus kitas kuopas netiktai delto, kad gavus aukštesnę Centro Valdybos dovaną, bet kad parodžius visam lietuviškam pasauliui, ką Vyčiai gali padaryti, kumet rimtai einama prie darbo.

—x—

Lietuvos Vyčių 1 kuopos (Montello, Mass.) darbuotojas mums rašo: "Perskaite "Vyty" Centro Valdybos atsišaukimą, mūsų kuopa pirmame susirinkime nutarė stoti į darbą. Daug čia yra gražaus jaunimo, kuris ligšiol nepriklausė prie Vyčių. Dėsime pastangas ir mėginsime jį visą sutraukti į

Organizaciją. Tuo reikalu apsiėmė darbuotis Albina Višciniųtė ir Ona Kašetaitė. Manoma surengti mass-mitingą viso Montello jaunimo. Tos narės ne sykį pasižymėjo įvairiuose darbuose. Tikimės, kad ir tame vajuje jos sukirs visas Naujosios Anglijos Vyčių kuopas." Nuo savęs turime pridėti, kad Ona Kašetaitė yra pirmoji Amerikos lietuvaitė, pamylėjusi Vyčių Organizaciją ir daug jau yra jai pasidarbavusi. Antrasis Organizacijos gyvavimo metais ji buvo Finansų Raštininkė. Albina Višciniųtė taipgi daug yra pasidarbavus vietos jaunimo tarpe. Atsiminus dar, kad Montelloje randasi gerb. kun. J. Švagzdys, buvęs A. L. R. K. Federacijos pirmininkas, žymus Amerikos lietuvių tarpe darbuotojas ir didelis Vyčių rėmėjas reikia manyti, kad pirmoji Organizacijos šaka per šį vaju taip išaugs, jog nei viena negalės su ja susilyginti. Taigi lengvai ji gali laimėti ir pirmą Centro dovaną

—x—

Praeitam "Vyčio" numery mes rašėme, kad kumet iš vienur, kitur ateina tai šiokie, tai tokie pranešimai, kas veikiama vajuus reikale, Chicagos kuopos tyli. Nei kiek neapsirikome pasakydami, kad prieš audrą visados būna tyli. Netikėtai teko sužinoti, kad 4 kuopa (Dievo Apveizdos parapijoj) pirmutinė pradėjo darbą. Jau pranešė Centru, kiek ji turi gavusi naujų narių, bet mes neskelbsime visiems. Paskelbsime kumet vajuus pasibaigs. Tik į ausį kitoms Chicagos kuopoms galime pasakyti, kad jeigu norite su 4 kp. lenktyniuoti, tuojau turite vienmarškiniai eiti darban. Nepamirškite, kad Dievo Apveizdos parapijoj klebonauja gerb. kun. Albavičius, Vyčių siela ir didelis rėmėjas kun. P. Vaitukaitis. O kur dar visa eilė darbuotojų, kaip antai: Šimulis, Gervilis, Petrulis, Benaitis, Alaburdaitė, Varakulis ir daug kitų. Vienas tų veikėjų prasitarė, kad 4 kuopa rengiasi prie ko tai nepaprasto, bet nepasakė.

—x—

Netikėtai teko sužinoti, kad 4-tai kuopai skersai kelią eina plačiai pagarsėjęsios kilniais darbais Chicagos priemiesčio—Cicero — kolonijos 14-toji kuopa. Drąsiai galime

sakyti, kad lenktyniuoti Chicagos kuopoms su 14-ta kuopa bus sunku. Ir ve delko. Cicero klebonauja gerb. kun. Vaičiūnas, Vyčių tėvas, Organizacijos Garbės Narys, buvęs Dvasios Vadas, jaunimo žadintojas ir įtekmingiausias vakarinėse lietuvių kolonijose kalbėtojas. Be to, ten randasi dar ir kita Vyčių pajėga — tai jaunas ir energingas veikėjas kun. A. Linkus, Centro Dvasios Vadas. O kiek ten yra Vyčių darbuotojų! Kuopos prieky stovi rimtas jaunikaitis Gudas. Šiuo sykiu vajuje 14-ta kuopa stovi pirmoje vietoje.

—x—

Ciceros Vyčių 14-ta kp. jau šiandie galėtų triumfuoti, jei ne 36 kp. (Brighton Parke), kuri pasirijus neužsileisti ir gana. Ciceros Vyčiams mes turime pasakyti, kad su 36 kp. turėsite rimtai skaitytis, ypatingai kad prieš pat vaju 36 kp. padarė sąjungą su Šv. Agnietės parapijiniu choru ir taip sulipo, kad niekas nepajėgs judviejų perplėsti. Išėjus darban tokia jaunimo armija sujūdins visą piet-vakarinę Chicagos miesto dalį. Drįstame sakyti, kad vaju pasibaigus visi Chicagos Vyčiai važiuos Brighton Parke klausyti per Radio koncertų ir pasaulinių dainininkų. Girdėti, kad kuopa rengiasi šaukti masinį jaunimo susirinkimą. Kuopos darbuotojams eina pagelbon gerb. kleb. A. Briška ir kamendorius kun. Saulinskas. Du stambiausi Vyčių veikėjai — Stankus ir Banis pažadėjo dovanų nariams, kurie daugiausia prirašys naujų narių. Pirmas 5 dol. pastarasis 3 dol.

—x—

Praeitam numery trumpai pranešėme, ką girdėjome iš Vyčių 48 kp. (Springfield, Ill.). Raminomės tuo, kad Springfieldiečiai gali jaunimo pritrukti ir nei vienos Centro dovanos nelaimėti. Vienok šiomis dienomis taip nustebome, kad net mums plaukai ant galvos pasistiebė, kumet gavome šitokio turinio telegramą: "Kuogreičiausia siųskite 100 aplikacijų. Visos sugrįš pilnos. L. V. 48 kp." Daugiau apie Springfieldiečius šiuo syk nei nerašome.

—x—

Gauname žinių, kad judinas ir didžioji

MUSU VAJUS -- TAI DARBŠTUMO KVOTIMAS

Pennsylvani'a. Vienas darbuotojas taip rašo: "Gerb Redakcija:— Nei kiek neklydote pranešdami, kad 'Visi iš kelio, Pennsylvania eina'. Ji judinas ir kaip pradės eiti, tai nei viena kuopa negalės pastoti jai kelio." Lauksime smulkesnių žinių.

—x—

Su dideliu nekantrumu laukiame žinių iš L. Vyčių 25 kp. (Cleveland, Ohio). Girdėjome, kad pastaromis dienomis Clevelando kuopa susivienijo su Šv. Jurgio parapijos choru. Narių skaičiumi 25 kp. sykį jau buvo sumušus rekordą. Esame tikri, kad ta nuo pat susitvėrimo pagarsėjusi savo veikimu kuopa vajuj nenorės atsistoti antron arba trečion vieton. Ji kops į pačią viršūnę.

—x—

Kitame numery pranešime, katra kuopa kuriame skyriuje stovi pirmoje vietoje. Delto, visų kuopų prašome pranešti Centru, kas veikiama vajuus reikalui. Protokolų raštininkų prašome prisiųsti susirinkimų, kuriuose kalbama apie vajų, protokolų nuorašus ir kitokias žinas vajuus reikalais. Už visa tai Redakcija bus labai dėkinga.

"VYTIS" (The Knights)

Published Semi-Monthly by the LIETUVOS VYČIAI (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign Countries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

—x—

"VYTIS"

Jaujinimo Dvisavaitinis Laikraštis Leidžia Lietuvos Vyčiai.

Prenumerata:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
J Užrubežj ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"
4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

J. Naruševičius.

Darbuokis kol jaunas.

Darbuokis kol jaunas
Ir sveikas esi,
Kol šviečia saulelė
Jaunystės šviesi.
Vėliaus, kai pasensi,
Bus dirbti sunkiau,
Pailsi nuvargsi,
Dejuosi tankiau.
Dažnai atsiminsi
Jaunystės dienas
Saldziųjų, karštųjų
Svajonių pilnas,
Kurios jau nuplaukė
Be jokios naudos,
Palikdamos skausmą
Giliausį sielos.
Norėsi nekartą
Jausmus atgavint,
Brangiosios jaunystės
Laikus sugražint,
Bet tai, kas praėjo,
Rodos, nesenai,
Daugiau nesirodys,
Negriš amžinai.
Todel, pakol jaunas,
Jautiesi stiprus,
Gimdyki prie darbo
Sau norus tikrus.
Ir leiski veikimui
Jiems įsigalėt,
Senatvės sulaukus
Nereiks tau kentėt.
Gyvenimas tavo
Ramiausiai tekės
Ir vargas akysna
Tau nebežiūrės.
Galingasai darbas
Sustiprins jėgas,
Smagumą, ramybę,
Darbe kožnas ras.
Branginki, jaunime,
Tad darbą labiau,
Senatvės sulaukęs
Gyversis lengviau.

Novos Žibutė.

Jaunimo Lavinimasis.

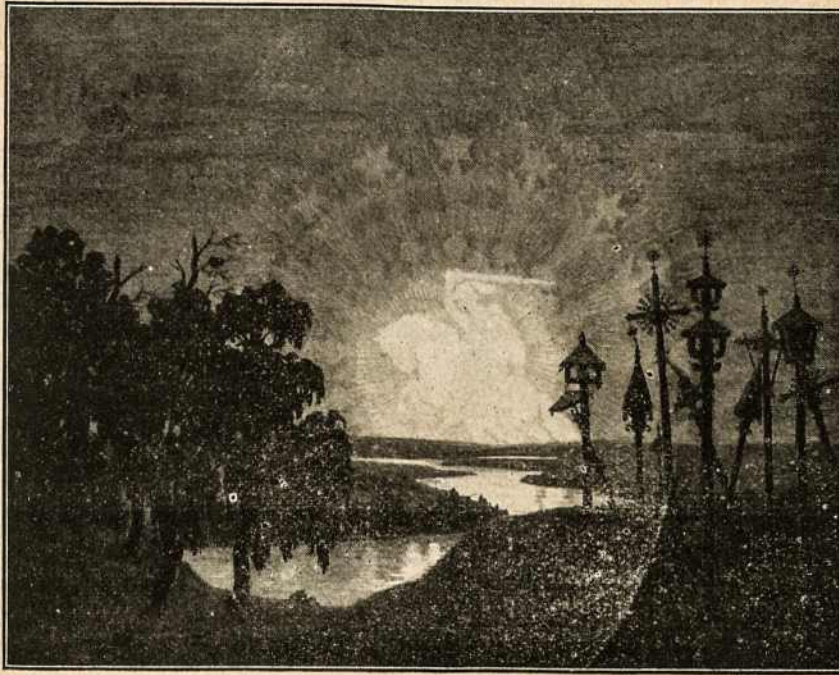
MOGAUS būdas ar patsai žmogaus išsilavinimas nėra įgimtas dalykas. Mažutis kūdikis savyje jokio išsilavinimo neturi. Jis visai nesupranta jį apsupančio pasaulio. Vaikas tiesia savo mažutes rankutes į aukštai danguose žibančią saulutę, norėdamas ją pasiekti. Liečia ranka degančią žvakę, nemanydamas ją esant karšta. Tai keletas pavyzdžių, nurodančių vaiko netobulumą. Gyvulys, savo esmėje, panėši į tą mažutį vaiką, tik jo įgimtas instinktas daug tobulėsnis. Bet vaikas jam Sutvėrėjo suteiktu protu gali išsilavinti ir tapti ateityje protingu ir visuomenei naudingu nariu bei siekti jam paskirto Aukštojo Idealo; gyvulys-gi, aklo instinkto vedamas, aukštesnio tobulybės laipsnio negali pasiekti. Taigi jei mes neturėtume proto, būtume aklais, neprotiniais tvariniais, lavintis negalėtume. Delto turime atsiminti, kad svarbiausias veiksnys mūsų lavinimosi proceso yra *protas*.

Žmogus suaugo. Jo protas subrendo. Jis gyvenime būdamas vadovaujasi jo proto diktuojamomis elgimosi taisyklėmis. Gyvenime nepakanka vien proto, nes nieko daugiau nepripažinti be proto yra negalima. Žymus XIX šimt. Vokiečių filosofas, naujosios filosofijos tvėrėjas, E. Kantas, sako, kad vaduokis savo gyvenime vien proto taisyklėmis ir gyvenk taip, kad tau būtų gera. Šis Kanto pasakymas neatatinka gyvenimo tikrenybei, nes, pav., turtingas žmogus užmušti ir jo turtas pasisavinti man yra geras dalykas ir šiam mano nusistatymui protas neprieštarauja. Bet šiokia visuomenės tvarka yra negalima einant doros principu. Doros principu remianties galime pasakyti — nedaryk to kitam, ko nenori, kad kitas tau darytų, t. y. neužmušk turtuolį žmogų ir nesisavink jo turtą, jei pats būdamas turtuoliu nenori būti užmuštu.

Štai antras mūsų lavinimosi doroje svarbus veiksnys — *dora*. Kaip protas privalo mus vesti gyvenime, būti gyvenimo žibintu, taip dora, visuose jo pasielgimuose, privalo žiūrėti jų vertės, juos normuoti, tai-gi dora yra žmogaus proto sargas.

Keliaujame į mūsų Aukštąjį Idealą protu vedami, doros taisyklių apribuojami. Pasirūžau atlikti svarbų darbą draugui ir be jokios priežasties jo neatlikau. Neatlikau delto, kad neturėdamas tvirtos valios sau pasizadėjimą neišpildžiau, nusikaltau draugui. Štai trečias veiksnys mūsų lavinimosi darbe — *valia*. Viešas padorumas reikalauja, kad žmogus suvaldytų savo jausmus, pav. teatre, įspūdis vaidinamojo dalyko stipriai paveikęs į žmogų, privalo būti išoriniai užspaustas, taigi mes turime valdyti savo jausmus ir *jausmai* yra mūsų lavinimosi reikalingi.

Štai prieš mūsų akis yra keturi svarbūs mūsų gabumai, tai protas, dora, valia ir jausmai, kurių padedami ir galėsime pasiekti to tikslo, kuris mums yra skirtas, būtent: Amžinosios laimės. Kaip minėjau, tie visi mūsų gabumai, mums gimstant, jau glūdi mums, bet jie yra visai netobuli, jie reikalauja tobulinimosi (tobulinimo). Kad juos padarius mums naudingesniais, yra tam tikros tobulinimosi priemonės, kuriose lavinamasis žmogus ir paverčia jas klausyti jo, kaip tobulo Dievo tvarinio. Žmogaus protą lavina mokslas ir patyrimas išorinio ir išvidinio pasaulio. Mokslas protui teikia atskirų dalykų ir dalykų grupių sąvokas, kuriomis ir remiasi žmogus gyvenime. Dorą normuoja religija. Religija mums nurodo, kame ištiesų yra mūsų visų tikslas, kaip prie to tikslo prieiti ir kaip išvengti tų visų klaidų, kuries pakenktų mūsų tikslui atsiekti. Kad eitume mes į tą tikslą tiesiu keliu, nenuklotu erškėčių dygliais, mums vadovauja valia. Dora artymai sujungtos su valia ir

“Regėjimas.”

Tai yra vienas iš naujausių gerbiamo dailininko A. Žmuidzinavičiaus simboliai-realistinių dailės veikalų, pieštas Cicero, Ill., sausio mėnesio pabaigoje, 1923 m. “Vyčiui”, pirmutiniam Amerikoje žurnalui, tenka garbė šiame numeryje talpinti to veikalą fotografiją, kad mūsų skaitytojai galėtų juomi pasidžiaugti.

Ką gerb. dailininkas jautė piešdamas šį paveikslą, tai lieka paslaptimi ir vien tik poetas pranašo mintis tegalėtų suprasti ir įstengtų jas išreikšti.

Dr. Al. M. Račkus, savininkas to paveikslo, jo reikšmę maž-daug šiaip atpasakoja.

Paveikslas perstato tai, ką lietuviškos tautinės dailės pionierius kūrėjas A. Žmuidzinavičius dabar regi. Jis regi Laisvą ir Nepriklausomą Lietuvą, kuri lyg saulė patekėjusi ant dangaus pilnoje savo skaiestybėje, o jos spinduliai bučiuoja ir apkerpėjusius kryžius ir verkiančius berželius ir skaištųjį Nemunėlį.

Upė Nemunas, — tai lietuvių dvasios sielvartai ir troškimai, kurie plaukia ir plaukia per amžius... Nemunėlį, lygiai kaip ir lietuvių dvasią, tai šaltis sukausto, tai ledai surakina, bet visuomet tuos ledus ant savo krūtinės jis įstengia sutrupinti ir vėl laisvas... Arba jo vandenį kraujas sukruvina, purvas sudrumščia, bet po kiek laiko ir vėl jis tyras, lyg krištolas, skaištus, lyg rasa...

Ant upės kranto stovi seni, apkerpėję, pakrypę begalo kražūs tikrai lietuviški kryžiai. Ką jie reiškia? Ar tai kryželiai-vargeliai slėgianti lietuvių krūtinės? O gal tai garbingos mūsų tautos praeities brangūs atminimai, kurie liepte-liepia nerbti ir mylėti kas yra lietuviško? O gal tai tautinės dailės likučiai, kurie prašyte-prašo, kad gelbėtumėm juos nuo amžino išnykimo? Kiti gal kitką matys tuose kryžiuose?

Čia vėl stovi berželiai-svyruonėliai. Jie nulenkę šakas lyg sveikina su pagarba taip senai laukiamą Lietuvos Nepriklausomybę, brangios laisvės saulutę; lyg guodžiasi saulutei, kad sunku gyventi, kad kirminai graužia jų brolių gyvybės šaknis, kad tūlos viršūnės jau nudžiūvo, kad šventvažiškos rankos išvagia mūsų tautos turtus, kad pakerta gyvybę, o tik kelmai telieka... O gal tie berželiai aprauda kapus žuvusių už lietuvių, už tautos laisvę... Gal neramu, kad dangus naukiasi, matosi bolševizmo, anarkijos, ištautėjimo, šmuocelio, ištvirkimo ir imperialistinių kaimynų šmėklos ir grėšia apsupti Lietuvos Žirvaikį? Kas medžių kalbas supranta, tik tas galėtų išaikinti, ko tie berželiai verkia, ko liūdi...

Iš mažutės fotografijos skaitytojas galės suprasti tik menkuti šešėlį to paveikslo kražybės. O to spalvų suderinimas yra neapsakomai gražus. Šis Regėjimas yra trečias ir žymiai skiriasi nuo pirmojo tepto 1913 metuose, arba nuo antrojo, kurie perstato Lietuvos laisvę tik auštančią. Sulyg gerb. Žmuidzinavičiaus žodžių, šį savo veikalą skaito vieną iš geriausių-tobuliausių. Gerb. dailininko technika tiesiog stebėtina, nes šį paveikslą nuterė veik per 25 valandas.

Lietuva gerb. dailininko Žmuidzinavičiaus veikalais gali didžiutis, gėrėtis ir džiautis. Lietuvoje akypylės puturistikai linkėjo, kad gerb. dailininkas A. Žmuidzinavičius mirtų... O mes, Vyčiai, linkime, kad Dievas duotų mūsų brangiam dailininkui Žmuidzinavičiui sveikatos, kad jis daugiau galėtų sutverti mūsų lietuviams lietuviškos kurybos dailės veikalų. Lai gyvuoja mūsų mylimas dailininkas ir Lietuvos Šaulių Atstovas!

Kas norėtų savo akimis matyti šio Regėjimo originalą, maloniai kviečiamas atsilankyti pas Drą Al. M. Račkų, 1411 So. 50th Ave., Cicero, Ill.

Vienintėlė Amerikos lietuvių jaunimo Organizacija yra LIETUVOS VY- ČIAI! Jaunime, spieskis jon!

sudaro tai, kas gyvenime yra gera ir kas bloga. Žmogaus grožėjimasis aplink esančiu pasauliu, kentėjimas ar džiaugsmas, su vykstančiais apie jį dalykais priklauso žmogaus jausmams. Žmogaus jausmus lavina menas (dailioji literatūra, plastika, skulptūra ir tt.) ir kiekvienas žmogus iš savo prigimties yra didesnis ar mažesnis menininkas, todėl ir reikia leisti laisvai bujotis jausmams. Štai medžiaga, kuria mes galime save išlavinti. Mes, Vyčiai, ateityje rengiamės būti visuomenės vadais, stoti priekyn didelės netobulos minios, o ar mes jau esame tinkamai prisirengę prie to visuomeninio-kultūrinio darbo. Ar įstengsime vesti visuomenę iš sunkaus ir vargingo gyvenimo į lengvesnį ir laimingesnį! Ne! Būtinai reikalinga dar viena sąlyga — *tobulas sąvegas lavinimas*. Reikalinga asmens tobulybė, mokėjimas suvaržyti ir pergalėti žemuosius palinkimus — štai mūsų pirmas darbas.

* * *

Dabar noriu mesti keletą bendrų minčių į mūsų lavinimosi, veiksmų lavinimą, kad save tobulai išlavintume. Pirmas ginklas, be kurio mes negalėsime atlikti nei vieno prakilnesnio visuomenės naudai darbo, tai stipri, energinga valia. Valia mums reikalinga todėl, kad mes iš prigimimo esame palinkę į pikta ir jos darbas tai pergalėjimas, sulaikymas visų mūsų veiksmų traukiančių į blogus darbus. Pagelba stiprios valios mes tikėsime ateityje, mūsų darbuose pasisėkimo, laimės ir todėl galėsime dirbti sunkų kultūros darbą. Nestiprios valios žmogus, kad ir turintis prakilnių ateityje įvykinti uždavinių, negalės jų išpildyti, nes blogumai jį apgalės. Žmogus per dažnai klysdamas, neidamas taktingomis vėžėmis savo prakilnių uždavinių išsivadės ir taps nuožmaus gyvenimo auka. Žmogus, stipria valia, visumet būdamas taktingas, su tvirtu pasirijimu einas į tikslą, apgalės bloguosius palinkimus ir pasieks savo amžinąją laimę.

Klausimas, kaip tą valią lavinti, kad ji tokia svarbi mūsų gyvenime. Visų pirma reikia mesti šalin baimės jausmas, o pasitikėti vien savo asmenybe. Niekados nepasiduoti turintiems blogų norų žmonių įtakai. Didelis žmonių troškimas žemės turty, perdidelis prie jų prisirišimas, sukelia savimi nepasitenkinimą. Pasitenkindami tuo ką turime, nenorėdami to kas mums yra negalima ar sunkiai galima, o tai įgyti nėra svarbu, sustiprina mūsų valią ir nesutrukdą kultūrinio darbo. Patekus į mūs šio tokio blogumo, mes stiprios valios pagelba galime jį prašalinti. O jei jau jaučiamės savyje blogumą, tai reikia kuogreičiau jis iš ten prašalinti, nes juo ilgiau jis ten bus, juo labiau iškeros.

Galop atsimindami, kad valia yra labai sudėtinga sielos būseną ir žmoguje mes skiriame tris skirtingus, artymai sujungtus elementus:

- 1) fizinis žmogus,
- 2) psichinis žmogus,
- 3) dorinis žmogus.

Fizinis žmogus (žmogaus organizmas). Ši klausimą sprendžiant mums svarbos neturi. Psichinis žmogus (žmogaus siela) mums yra svarbus, nes juo paširdami galime pasakyti, kad psichinio žmogaus valios veiksmų įvykdymas yra pagrindas mūsų valios stiprumui palaikyti ir svarbųjį kultūros darbą dirbti. Taigi pradėdami kokį nors darbą dirbti, galime pramatyti jo rezultatus ir jei mūsų valia stipri, jei tas darbas blogumą suteikia, galima jį sulaikyti ir nebedirbti. Jeigu dirbtume darbą ir pamatytume jo blogumus, tai stiprios valios pagelba jį sulaikytume. Taip-gi psichiniai valios veiksmai mums yra tuo svarbūs, kad daug padeda mūsų išsilavinimo darbe. Dorinė valios veiksmų galimybė yra galėjimas daryti ne visą tai, kas proto diktuojama, bet kas sutinka su pagrindiniais doros principais ir čia mes galime išsicaugoti mums

gręšiančių blogumų. Matydami kokios didelės svarbos turi mūsų lavinimosi darbe valia, pasistengkime, Vyčiai, ją dar labiau sustiprinti ir ja apsišarvavę eiti pirmyn į Kilnųjį Ideala.

Žmogus turi įgimtą savyje doros supratimą, t. y. skiria bloga nuo gero. Be to, žmogus turi ir religiją, doros principų normuotą. Religijoje glūdi žmogaus gyvenimo tikslas, būtent: absoliutė tiesa. Dora normuoja valios veiksmus, suskirstydama jų gerumo ir blogumo pažymius. Doros auklėjimą mes galime atlikti tik paveikslingomis priemonėmis, t. y. parodyti dorus aukštus asmenis, duoti pavyzdžių iš dorų žmonių gyvenimo ir tais doros lavinimo būdais patraukti laisvą žmogaus valią. Svarbiausias ir pagrindinis doros auklėjimo klausimas yra, išaiškinti visuomenei pasižadėjimo reikšmę. Kitas doros auklėjimo taisyklės nustato religijos mokslas, todėl plačiau apie tai ir nekalbėsiu, tik priminsiu, kad nei trupučio niekada neprasižengtumėm su doros pradais.

Visame žmogaus gyvenime jam kelrodžiu yra protas, taigi protas yra svarbiausias veiksnys lavinimosi procese. Tinkamas proto išlavimas, yra svarbus uždavinys. Mažutis vaikas, nuo pirmosios gimimo dienos, dar nereaguodamas į jį apsupantį išorinį pasaulį, jau gauna patirti tam tikrų vaidinių, reikalingų tolymesnei proto plėtočiai. Paaugęs ir fiziniai subrendęs tas vaikutis, duodamas mokyklon mokytojui mokytis, kur jis įgauna pirmųjų mokslo žinių. Mano nagrinėjant šiame rašiny proto lavinimosi klausimą, tikslas yra ne nurodyti konkretų proto lavinimo būdą, bet abstraktų, todėl ir eisim prie tikslo.

Pirmutinis įrankis proto išlavimui — tai aukštos, prakilnios mintys. Žmogus, o ypač modernizmą trokštąs jaunuolis, negali tenkintis praėjusios gdynės darbų likučiais. Žmogus, kurio protas yra nuo mažų dienų lavinamas, negali pasitenkinti tuo paprastu, kasdieniniu darbu. Jo proto gabumas turi reikštis prakilniose mintyse — apie tikslą, kuriam čia žmogus gyvena, apie savo pasirinktąjį gyvenimo idealą, apie Dievą — pasaulio Valdovą. Žmogaus gyveni-

me jo garbingas idealas — amžina dangaus linksmybė, yra labai reikšmingas. Užsiimdamas šiuo klausimu galvoti žmogus lavina savo sielą ir lavindamas daro ją amžinai laiminga.

Žmogus, kurio protas neturi užtektinai sąvokų, reikalingų tinkamai gyvenimo vairą nulaikyti, pradeda nepasitenkinti tomis gyvenimo aplinkybėmis, kuriose jis esti. Šitokį nepasitenkinimą savu gyvenimu mes vadiname pasimizmu. Pasimizmui kelią pastoja aukštos, prakilnios mintys. Taigi, Vyčiai, mokinkimės protauti, nes priešingai tapsime nuožmaus gyvenimo žiauriai nugalėti.

* * *

Bendrais bruožais pamatę kas jaunuolio lavinimosi darbe yra dirbti reikalinga, eikime į tą darbą ne paprasto dienos darbo verčiami, ne kitų prikalbinami, bet žinodami kad ateityje mūsų laukia amžinosios laimės vieta, mūsų laukia Pasaulio Valdytojas, Kurį tegalime atsiekti tik nenusižengdami jo įstatymams, o nenusižengsime jei būsime išsilavinę.

— x —

Maironis.

Rutų vainikas.

Sesutė brangiausia! del savo vainiko
Neskinki rožytės, kur žydi raudona;
Paniekink žemčiūgą auksinį-geltoną;
Nepink į vainiką ir rudo gvazdiko.

Širdis bijo rožės: ji ženklas puikybės;
Nuo žiedo geltono jau veidas lyg vysta:
Gvazdikais mergaitė jei kaišosi,—klysta:
Jie vyrams pritinka, kaip ženklas tvirtų-
Kad galvą kaišysi, įsegk tu rūtelę! [bės.
Juk žiedas meiliausias tai rūta žalioji:
Su jaja prisiekia mylėti jaunoji;
Ji ženklas vilties, kaip aušrinė žvaigždėlė;
Tarp rūtų, sesutė, tu tankiai dainuoji...
Lietuvei pritinka tik rūta žalioji!

Iš "Pavasario Balsai".

Leonore.

Jaunimui.

Iš įvairių dalykų, judėjimas, kova, medega liečia kiekvieną. Kiekvienas dirba, kiekvienas kovoja, kiekvienas paskendęs medegoje. Visas darbas, visa kova, vis dėl medegos įgijimo. Vargdieniai dirba, prakaituoja, kad pasigaminus šiek tiek turto. Tautos kovoja, kad pasisavinus daugiau žemių, daugiau gėrybių.

Ar tai nuostabu, kad mūsų jaunimas taipgi perimtas tės medeginės dvasios? Ar pinigai jam nereikalingi? Juk su jų pagalba mes statome bažnyčias, mokyklas, ligonbūčius, prieglaudos namus. Medega esame apsupti, medega ir naudojames. Mūsų sielos joje gyvena, delto ji svarbi ir naudinga. Taip, naudinga ir reikalinga ji, kiek ji padeda mūsų dvasiniam gyvenimui. Ar ne išmintingai pasakyti žodžiai: "Ieškok pirma karalystės Dangaus, o visa kita bus duota"? Paimkime poetą. Ar jis nelaimingas? Savo plunksna jis valdo laukų gėles, jūrių bangas, dangaus žydrumą su jo žvaigždžių begaliniu skaičiumi. Visame jis mato Kūrėjo galybę, Jo tobulybę.

Delko mūsų jaunimui nerūpi kas yra aukšta ir kilnu? Čia negalime kaltinti vien gyvenimo aplinkybių, nes dalis kaltės glūdi pačiame žmoguje. Jis dirba, prakaituoja, kad patenkinus kūno geidulius, kad tam kūnui būtų geriau, kad jam būtų lengviau, linksmiau praleisti šio trumpo gyvenimo dienas. Mažai jis supranta, kad tie smaguravimai ne vieną sielą apgavo, ne vieną jaunuolį nuskriaudė. Ir kodėl, o kodėl, matydami vieni kitų apgailėtiną padėtį nevengia jų, bet priešingai seka jų pėdsakius. Kieno kaltė? Ar tai tėvų, ar mokyklos? Sunku pasakyti. Retas kuris užbaigęs aštuntą skyrių arba aukštesnę mokyklą siekia aukštesnio mokslo. Jis mano, kad jam užtenka, kad jis viską žino. Jei jis lankė katalikišką mokyklą, beabejonės jos mokytojai nuolatos kartojo kas yra aukšta ir kilnu. Iš čia matome, kad ne mokyklą kaltė. Kaltininkais lieka tėvai. Jie turi didžiausią įtaką ant savo vaikų, o ypač jaunystėje. Tada, ir tik-

tai tada yra laikas įdiegti juose pageidaujimų vaisių sėklą. Bet ar daugeliui tėvų tas rūpi? Žiūrėk, vaikas da tik keturių ar penkių metų, o jau tėvas-motina turi išpilčyti jo reikalavimus. Rodos nesupranta, kad užginimas mažos cacos vaikui daug reiškia. Gali tiek įtekmės turėti, kad užaugęs jis jau ne mažo, bet didelio daikto išsizūdės.

Bet ar galima visą kaltę sumesti ant tėvų? Visai ne. Jeigu tėvai ir nedavė vaikams tinkamo auklėjimo, tai užaugę vaikai turi patys rūpintis juomi. Bet retai taip atsitinka. Tėvai, o ypač motinos visuomet rūpinasi savo vaikais. Kiek vargo ne viena motina padeda, kiek ašarų ji išlieja, ir vis kad tinkamai užauginus savo vaikelius. O ar daug iš tų jaunuolių supranta ir atjaučia tą motinišką meilę? Daugeliui motina tai praeties dalykas. Jos vieta paskutinė. Kiek vaikų pasako: "Kas man ta motina? Kam aš turiu jos klausyti? Juk aš pats galiu sau duoną užsidirbti." Taip, brangus jaunime, tu dabar nesupranti. Bet ateis rytojus, ateis ta diena, kada tu užimsi motinos, tėvo vietą. Kada tavo vaikai užgaus tau širdį, tada tu suprasi ir atjausi savo tėvelius. Norėsi kad sugrįštų tie jaunystės laikai, bet bus pervėlu.

Delto, brangus jaunime, mylėkime ir gerbkime savo tėvus. Būkime naudingi savo tautai ir bažnyčiai. Savo darbais parodykime pasauliui, kad mes tikrai gyvename, kad ne veltui praleidome laiką.

—x—

J. Naruševičius.

Kas pažino savo ydas.

Kas pažino savo ydas
Ir pateisint jų nebando,
Tas visuomet pasitaiso
Ir tiesos kelią atranda.
Kad gerai save valdyti,
Reik pažint ydą didžiausią,
Kuri mus labiau kamuoja,
Tą išraut turi pirmiausia.
Nugalėjus didžią ydą,
Su mažom lengviau kovoti
Ir nuo jų atsikratyti,
Idant tobulu pastoti.

Amalunda.

Pavyzdingoji Rožytė.

Viename kaime gyveno nelabai turtin-
gas ūkininkas. Jis turėjo keletą vaikų, iš
kurių viena mergaitė, vardu Rožytė, buvo do-
riausia. Tėvai ją mylėjo. Jie buvo gana
apsišvietę, vadinami "sodžiaus inteligentais".
Gyveno labai dorai, nebuvo bernių ir jų na-
mai pasižymėjo dora. Augo dūkrelė, tarp
kitų brolelių, kaip lelija tarp rūtelių. Buvo
ji graži, mandagi ir visi ją mylėjo. Kiek
paaugus pradėjo ją tėveliai mokinti. Pir-
miausia išmokino poterių ir skaityti iš mal-
daknygės. Kai užbaigė šitą mokslą, daugiau
tėveliai nemanė mokinti. Rožytė taip pa-
mylo mokslą ir verkdama prašė tevelių, kad
leistų ją toliau mokintis. Tėveliai sutiko ir
nuvezė mokyklon.

Atvažiavus pirmą dieną jai buvo labai
liūdna. Atsisveikinusi su tėveliu, išleidusi
ji manė esanti visų apleista, kaip paukštytė.
Nucodu buvo per ištisą naktį. Visi miega, tik
mėnulis ir Rožytė būdi. Vargšei ašarų ant
veido netrūko, užmigti negalėjo. Gaila jai
ramytės, kuri taip nenorėjo išleisti mielos
dūkrelės... Pamanius apie mokslą, kilo vai-
dentuvėje įvairūs vaizdai. Gaileširdis mė-
nulis, kuris tiek amžių ramino apleistas šir-
dis, stengėsi ir dabar nuraminti apleistąją.

Galop Rožytė atsigulė ir saldžiai užmigo.
Svajonės ir sapne ją kankino. Rytmetį pa-
budinta skaisčios saulutės spindulių, kėlėsi.
Apsirengusi ir pavalgiusi pusryčius skubino-
si į mokyklą. Atėjusi rado duris uždarytas.
Todel nuėjo į bažnyčią pasimelsti ir papra-
šyti Dievo palaimos. Sugrįžusi jau rado pilną
mokyklą mokinių. Suolai užimti, sėstis vie-
tos nebuvo. Stovėjo kertėje ir laukė, kol mo-
kytojas įeis. Ne ji viena buvo be vietos. Įėjęs
mokytojas paprašė kelių didesniųjų mokinių,
kad atneštų daugiau suolų. Neilgai truko
Rožytei susipažinti su naujomis draugėmis,
kurios ją labai pamylėjo.

Rožytė mokinosi gerai, gražiai elgėsi ir
buvo pavyzdinga visiems. Prašant drau-
gėms kokiame nors reikale pagalbos niekad
neatsakydavo. Nei vieno neužguldavo

šiuurkščiu žodžiu. Gyveno su visais meilė-
je. Su draugėmis elgėsi mandagiai, o su
mokytojais dar mandagiau. Per pamokas
sėdėdavo ramiai, kad mokytojo neįžeidus.
Kiekvieną mokytojo paliepimą stengėsi stro-
piai išpildyti. Pamokai prasidėjus neuži-
minėdavo pašaliniais dalykais, bet domiai
klausydavo mokytojo aiškinimo. Po pamokos
skambutį išgirdusi niekad niekeldavo
trukšmo, bet kantriai laukdavo, kol moky-
tojas išeis. Pamokas prirengdavo gerai, taip
kad niekad mokykloje nesigraibydavos.
Kaip buvo mokykloje tvarki, taip ir namie.
Kambarėly dalykai buvo gražiai sutvarkyti.
Įėjęs į jos kambarėlį jautei kaž kokį ramu-
mą, prakilnumą. Kur tik nepažvelgsi, visur
gražu-švaru. Lovelė parėdyta gražiai. Ant
stalelio knygos tvarkoj. Ant sienos paka-
binta dienotvarkės lentelė, pagal kurios el-
gesi. Vienu žodžiu, visa kame buvo pavyz-
dingiausia mokinė. Pavyzdinga buvo netik
mokslo metu, bet ir atostogose. Parvažiavus
pas tėvelius, kokias turėdavo žinias, nepavy-
dėdavo pasidalinti su saviškiais: broliuku ar
sesele. Visiems būdavo paklusni, mandagi,
visų klausydavo. Mamytė, sulaukusi tokios
dūkrelės, nemažą turėdavo džiaugsmą. Šven-
tadieny spiedavos apie ją mergaitės, kaip
bitės apie avilį. Nespėdavo parvažiuoti iš
bažnytėlės namo, jau pilnas kiemas mergai-
čių. Noriai ji aiškino joms įvairius klau-
simus.

Iš viso to aiškiai galime suprasti, kokią
naudą turės tėvynė iš tokios mergaitės.
Kaip ji pripras jauna tvarkiai viską veikti,
to nepames ir paaugusi. Paprastai žemai-
čių yra sakoma: "ką paprasi jaunas, tą te-
brasi ir senas". Ir ištiesų, jos gyvenimas
klestės, kaip kokios kvepiančios gėlės, iš
kurios visi traukia kvapą.

Mes, jaunime, privalome ją sekti, paim-
dami bent vieną jos gerąją ypatybę.

Paremkime kilniają Įstaigą.

ŠV. KAZIMIERO SESERŲ VAJUS.

Jau bus virš penkiolika metų kaip įsteigtas Šv. Kazimiero vienuolynas. To darbo pradžia buvo labai sunki ir pirmiemsiems steigėjams nesirodė, kad greitai laiku susilauks apčiuopiamų sekmių, tačiau tasai garstyčios grūdas vienuolynas, gan greitai išaugo dideliu milžinu ir jau suvirš 300 Sesučių išauklėjo. Pasidėkojant didvyriškoms a. a. kun. Staniukyno pastangoms, Šv. Kazimiero Seserų vienuolija perėjo sunkiausias krizio vėlandas ir šiandien prie vieno gražiausių Chicagos bulvarų stovi jau didžiausias vienuolynas su erdviu, keliolikos akėrių žemės plotu. Ir išorinė jo išvaizda puiki ir viduje atatinamai įkurtas. Tiesa, ant jo tebėra dar \$80,000 skolos, bet jis vertas mažiausia tris syk tiek. Ta Seserų nuosavybė gražus Lietuvos paminklas savo numylėtoms Sesutėms auklėti.

Bet — tasai paminklas dar neužbaigtas. Vienuolynui reikia koplyčios. Čia daugelis nesusipažinę su šiuo reikalu nustebės. Kaip tai? Ar-gi vienuolės neturi koplyčios? Tai lygiai kaip kad kareiviai neturėtų ginklo. Ar tai galima?

Taip, gerbiamieji, tai galima, nes taip yra. Vienuolės kaip ir neturi koplyčios, nes apie tąją, kurią turi, neįauku ir minėti. Štai ką pačios Seserys apie tai rašo:

“Nei ketvirta dalis Seserų nebesu-
elpa dabar esamon, mažytėn koplyčion.
Seserys turi klūpoti ant akmeninių
grindų karidoriuose, arba oro pertrau-
kose ant laiptų, kad nors girdėti, kas
laike pamaldų koplytėlėje dedasi. Bet
toks padėjimas trukdo jas sykiu garsiai
kalbamose maldose, mažina jų dievotu-
mą ir silpnina jų sveikatą.”

Tai nenormalu, jeigu Seserys neturėtų atatinamos vietos pasimelsti, — ne vienas pasakys, užsimastęs del tokio nepatogumo. Taip, tas netik nenormalu, bet stačiai ilgiau nepakenčiama. Delei to reikalo Seserys ir sumanė daryti šį vajų su Federacijos pagalba ir visuomenės pritarimu. Jos pačios

neišgali savo lėšomis pastatyti sau koplyčia, nes štai ką jos kalba apie savo įeigas:

“Tik Seserys mokytojos gauna per dešimts mėnesių metuose po 35 algos mėnesiui. Iš to jos turi visus metus prasimaityti, apsidengti. Iš to jų uždarbo laukia tokios jau paramos jų Seselės, kurios nemokina ir algų negauna ir tos, ką jau serga. Tuomi turi būti ap rūpinamas nemažas skaitlius dar mokiamų ir auklėjamų Seselių mokytojų Naujokyne. Reikia dar ir pačioms mokytojoms moksle pažanga daryti, mokslo įrankiai įsigyti, vienuolyno namai palaikyti. Delto, vienuolynas geraširdės lietuvių katalikų visuomenės pasišventimo ir aukų paminklas.”

Gerbiamieji! Kur surasite tokį ekonomijos genijų, kurs galėtų iš \$35 mėnesiui išsilaiykėti, kaip kad Šv. Kazimiero Seserys padaro?! Iš čia aišku, kaip tiksliai, rūpestingai ir taupiai jos sunaudoja kiekvieną centą iš algų ir aukų surinktą, bet taip-pat aišku, kad jos be visuomenės paramos negalėtų išsilaiykėti, tuom mažiau koplyčią sau pastatyti. Iš čia taip-pat aiškiai matoma visuomenės priedermė — sumesti per šį vajų tiek lėšų, kad sesutės galėtų pasistatydinti tinkamą Dievo namą, kur ramiai galėtų melstis ir tinkamai savo pašaukimą lavinti bei auklėti.

Šv. Kazimiero Seserys mūsų brangiausias dvasios turtas. Jos išauklės lietuvių išėivijos vaikuose tikėjimą ir tautybę. Jos nustatys jaunuolių širdyse doros ir tvarkos principus. Žodžiu — Šv. Kazimiero Seserys mūsų išėivijos išganymas. Įvertinkime kad jų darbuotę gausiomis aukomis vėjaus metu.

Aukas galima siųsti arba per Federacijos Centrą 222 So. 9th St., Brooklyn, N. Y. arba tiesiog Vienuolynan, šiuo antrašu: Sisters of St. Casimir, 2601 W. Marquette Road, Chicago, Ill. Seserys išduos smulkmenišką apyskaitą laikraščiuose.

Kun. K. Urbanavičius, Fed. Pim.

Atsišaukimas.

(Žemiau dedame atsišaukimą į amerikiečius, kurį šiomis dienomis gavome iš Kauno, tikėdami, kad Vyčiai, dėjęsi ligšiol prie kiekvieno naudingo Lietuvai darbo, nepraleis neparėmę ir šio gražaus sumanymo, kuris būtinai reiktų įvykdyti — *Red.*.)

BROLIAI AMERIKIEČIAI.

Jums yra žinoma, kad Klaipėda jau yra sukilėlių, klaipėdiečių Lietuvių rankose. Šaukimas klaipėdiečiams Valio! būtų menkas jausmo pareiškimas, jeigu mes neduotume tinkamesnės jiems pagalbos. Visa Lietuva sujudo remti klaipėdiečius kovoje už jų ir mūsų krašto liuosybę. Mūsų didžiausias priešas lenkas siunta iš piktumo, kad jam nesiseka Lietuvius sutrukdyti tvirti mūsų Valstybę. Prisijungus Klaipėdai prie Lietuvos mes turime puikų pajūrį, su puikiausiu miestu ir uostu. Kas Rusijai yra Petrogradas, tas Lietuvai yra Klaipėda. Tai yra langas Lietuvos Valstybės pro kurį mes galime pažiūrėti į visą pasaulį. Dar Klaipėdos sukilėlių pralietas kraujas už Klaipėdos kraštą nespėjo nudžiūti nuo Klaipėdos gatvių, o jau barbaringų lenkų kreiceris "Pilsucki" atplaukė pažiūrėti į tą mūsų langą. Mūsų tautiečiai, Klaipėdos didvyriai kumščiomis grumėjo lenkų kariškiams išsikėlusiems į krantą ir priverstė juos vėl sugrįžti prie savo "Pilsuckio", žinoma, jie sugrįžo, nes turbūt buvo jiems įsakyta sąjungininkų, taigi jie ir vėl išsinešino ten, iš kur buvo atvykę.

Broliai Amerikiečiai, ar duosime mes, kad mūsų broliai klaipėdiečiai tuščiomis kumščiomis turėtų atremti geležinę lenkų kumščią? Prieš geležinę lenkų kumščią statykime mes savo plieno kumščią. Lai mūsų "Budrys" budriai daboja Lietuvos Valstybės langą, kad "Pilsuckis" daugiau negalėtų neprrašytas į mūsų uostą įsikraustyti. "Budrys" laimėjo Lietuvai Klaipėdą, lai "Budrys" ją ir saugoja. Lenkai pažįsta gerai "Budrį", nes Mickus apie jį jiems giedojo: "Budrys" turėjo tris sūnus budrius, kaip pats "Perkūnas". Lenkai bijo to vardo labiau negu paties Perkūno.

Broliai Amerikiečiai! zaibo greitumu tverkite komitetus rinkimui aukų, sudėję nupirkite Lietuvai kreicerį, pavaidinkite jį "Budriu" ir dar priedu jam pridėkite dvi "Lietuvaites" — tai yra povandenines laives, ir surinkę iš savo narsių jureivių tarnavusių Dėdės Samo laivyne įgulas pasiųskite kuogreičiaus į Klaipėdą Lietuvos Lango saugoti. Nesnauskite, veikite kuogreičiausiai!

(Pasirašę:)

K. Petrauskas, Kastantas Norkus, A. Ivaškevičius, Justinas Kudirka, A.B.Sodeika, Matas Zujus, Juozas Blamba, A. Karsokas, Jonas Šileika, Jurgis Stungis A. Vitkauskas.

Vyriausio Komiteto Klaipėdos Lietuviams Remti Pirmininkas;

Julius Kaupas, A. Andrikis, A. Aleksandravičius, A. Rypkevičia, V. Avizienis, El. Maslauskaitė-Vitkauskienė.

—x—

Paukštytė.

Kas tai yra lietuvis?

Lietuvis yra tas, kurs kalba lietuviškai, myli savo tėvynę-Lietuvą, jos gerovei širdingai, gerai ir ištikimai dirba.

Lietuvis yra tas, kuris neišsizada lietuvių tautybės ir savo tėvynės Lietuvos, kad ir didžiausi pavojai, ar nelaimės gręstų.

Lietuvis yra tas, kuris nieko nesigaili taupyti dėl Lietuvos gerovės ir reikale deda visą ką turi ant Tėvynės aukuro.

Lietuvis yra tas, kurs neišsizada savo tautybės dėl garsaus vardo ir daugybės turto, kurs už jokus pasaulio turtus neišduoda Motinos Tėvynės ir neleidžia josios persekioti priešams.

Lietuvis yra tas, kurs, kad ir kažin kur būdamas ištremtas mąsto tik apie savo Tėvynę, tik dėl Jos gyvena, ir joku biauriu, nedoru arba niekšingu darbu, savo tautos vardo nesutepa.

Lietuvis yra tas, kurs Tėvynės gerovei stato už viską aukščiausiai ir visur savo doringu darbu neša garbės Tėvynei.

Galop lietuvis yra tas, kurs mirties vailandoje meldžia Viešpaties palaimos savo tautai.

Jaunuoli, ar elgiesi kaip lietuvis?

Pr. Lemberys.

Pasveikinimas Vyčių.

Iš tolymosios Lietuvos,
Kur jūsų protėvių kapai,
Iš tos šalelės mylimos
Jūs sveikiņu ašai.

Nors jūrių marių ir kalnų
Toli mes esam atskirti,
Bet siekių savo prakilnių
Širdyse stipriai surišti...
Tad spaudžiu ranką jums tvirtai
Sūnus aš vargo Lietuvos...
Pakelkim vėliavą bendrai,
Palaima amžių mums gyvuos!..

Kaunas, 30—XII—22.

—x—

J. Naruševičius.

Jeigu esi pasirįžes.

Jeigu esi pasirįžes
Su vilku susidraugaut,
Visu pirma turi ginklą
Prie draugijos su juo gaut.
Ir visuomet savo rankoj
Turi tvirtai jį laikyt,
Jeigu nori sveikas likti —
Gyvybės nepražudyt.
Jeigu santykius malonius
Su lenkais norit turēt
Ir draugijoje susiėjus
Taikai pamatą padēt, —
Nenuleiskit rankoj ginklo
Ir laikykit jį tvirtai,
Jeigu norit, kad pastovūs
Taikos būtų pamatai.

—x—

Miško Bronius.

Sielos balsas.

(Mintis skolinta).

Nēr ramybēs ant šios zemēs
Nei paguodos man tikros,
Vis tamsu, — dangus aptemēs;
Vis rytai man be aušros;
Man krūtinē vis vaitoja,

Spaudžiama sunkių vargų,
Rūpesčius — vargus skaičiuoja,
Ieško meilės tarp draugų...

Ieško meilės, bet neranda,
Šio pasaulio sukury,
Tik mintims vargų vis skrenda;
Skrenda, lekia vis toly...

Nēra meilēs ant šios zemēs;
Nerandu tikrų draugų,
Vis tamsu, — dangus aptemēs;
Ir upeliai vien vargų...

7—X—1922 m.

—x—

J. Naruševičius.

Drąsumas.

Gyvenime drąsumas
Visuomet reikalingas.
Be jo mūsų veikimas
Nebūtų pasekmingas.
Drąsa kiekvienam žingsnyj
Mus turi palydėti,
Gyvenimą sustiprint,
Kad kliūtis nugalėti.

—x—

J. Augustaitytė-Vaičiūnienė.

Saulė.

Šypsai jau tu?
Mėlsvu skliautu
linksma, tyli
lėtai kyli.
Kaišai laukus.
Šaltas, jaukus
tavo žvilgsnys
ir mus išvys.
Ir mus paguos
gėlių žieduos,
bers spinduliais,
džiaugsmu apskleis.

Ir mums žiema
bus svetima,
ir girsim mes
aukso sroves.
Sieloj sprogsta
žiedai jauni,
bręsta, noksta,

nes tu eini,
šilkus tiesi
skaisti, šviesi...
Vynioji mus
į tuos šilkus,
vedies kartu,
kur eini tu!
Užmiršom jau
pasaulį mūs:
jisai daugiau
nekels skausmus.

Žydras, tingus
visas dangus.
Tik, kaip puta
jūra balta,
puošia ramiai
debesėliai.

16—VI—22.

Pavasarininkai Lietuvoje.

Buvo graži vasaros diena. Saulutės spinduliai maudėsi mažo upelio bangose. Toliaus, ant kranto, linksmi žaidė gražus jaunimo būrelis, iš kurio praeiviai praeidami vieni grožėjosi, kiti, nieko nesvarstę, tyčiojosi. Jaunimas tačiau, nekrepdamas į nieką domės žaidė ir linksminosi. Valandėlę pažaidus, vadovaujantis pranešė: “Dabar bus deklamacijos, paskui vėl žaidimai ir aiškinami įvairūs gyvenimo klausimai”.

Štai ką veikia Lietuvos sodžiaus jaunimas. Visi prakilnesnės dvasios jaunuoliai ir jaunuolės spiečiasi į “Pavasario” Sągopus ir, neatsizvelgdami į darbo sunkumą, kimba prie jo su tikru pasiryžimu ir pasiaukojimu, nes žino, kad to darbo vaisiai bus naudingi Dievui ir Tėvynei.

“Pavasario” Sąjunga Lietuvoje yra plačiai išsiplėtusi. Kiekviename veik bažnytkaimy randasi kuopos. Tik, dėja, begalo sunki padėtis kliudo atatinkamai darbuotis. Vienur susipratusio jaunimo trūksta, kitur atatinkamų salijų-svetainių nėra, trečiur literatūros stoka; o visur viena ir didžiausia stoka — vadovų. Dar vasaros metu, komet sodžiun sugrižta moksleiviai, bent kiek įneša kuoposna gyvumo, veiklumo; žiemą-gi, galima sakyti, veikimas sodžiuose suparaližuotas.

Užtat vasarai baigianties, Lietuvos sodžiaus jaunimas juda, bruzda: daro susirinkimus tyrame ore, rengia gegužines ir vakarėlius.

Daug dar metų turės sunkiai dirbti Pavasarininkai, kol sutrauks didžiumą jaunimo po Kristaus vėliava. Daug, daug darbo ir triūso turės padėti, kol įdiegs viso jaunimo širdysna tą kilnų ir garbingą obalsį — Dievas ir Tėvynė!

K. Staknys.

Kova.

Iš šiaurės pusės, kaip tik begalima akimis užmatyti, traukia pietuosna narsiosios kariuomenės pulkai. Prieky joja ant nenulaikomo žirgo vadas, paskui jį linksmą dai-

ną dainuodami — pėstininkų pulkai; toliau raiteliai, artilerija, gurguolė... Dar kelis žingsnius žengusi sustojo kariuomenė ir išsiplėtė visu savo platumu fronto pietuosna.

Bet ko-gi čion susirinko toji kariuomenė? Gal iškilmei kokiai. — Ne, ji ne iškilmei čia susirinko, tik — tik savo šalelę nuo priešo apginti.

Netrukus pasirodė pietų kariuomenė, betraukianti šiaurėn. Jinai iškėlė raudoną vėliavą, pasveikino ją armotų šūviais ir puolė su didžiausiu įnirtimu šiaurę. Bet šiaurės didvyriai nenusigando, atrėmė priešą savo krūtinėm ir nė žingsnio neleido savo šalelėn. Virė smarki kova, suvaitojo narsuolių krūtinės, maišės keiksmas su maldom, pasiliejo kraujo upeliai, o pergalės nebuvo matyti. Virė kova...

Mirtis gi, ilgas juodais rūbais apsitaisiusi, dalgiu rankoje skriodė tarp kovojančiųjų, tai baisiai susijuokdama, suklykdama, tai ironingai šypsodamosi.

Bet štai šiaurės pusėje pasirodė Pergalė, su kalaviju rankoje ji skraidė virš šiaurės kariuomenės. Mirties šypsena šiaurėje išnyko, bet pietuose ji juokės dar baisiau; — žuvo pietų kariuomenė, — Mirtis juokės, klykavo, šypsojos, bet jos šypsena buvo be galo baisi.

* * *

Nustojo kova. Varnai draskė karžygių kūnus, Mirties juoko atbalsys skambėjo.

Vincų Vincas.

Mano gimtine šalie! Kreipiuos prie tavęs su palaiminimu ir malda; prie tavęs, kurioj vyras narsus, moteris teisinga ir laisvi, kaip kalnų aras. Lai ilgai pergalėj plevėsuoja mūsų vėliava prieš suvienytą pasaulį ir lai jos rubežiuose draugai randa priėmimą, o priešai karštą. *Morris.*

Linkiu laimės tėjai šaliai, kurią mylime ir tėjai mellei, kurią teikiame.

Kurie nepatenkinti savo tėvyne, lai ją apleidžia vardan jų tėvynės gero.

Mūsų gimtinė šalis. Lai visados ji būva liuosųjų prieglauda ir didvyrių gimtinė,

Bardas-žinys Merlinas.

Sulig L. Michaud'o d'Humiac'o vertė A. Matutis.

Bretanijos karalius, Gortigernas, buvo neapkenčiamas savo žmonių.

Kad nugalėjus Piktų puolimą, negana to, kad pakvietė svetimšalius stabmeldžius talkon, bet dar prieš krikščionių pavaldinių valią ir norą, piršo sau stabmeldžių, savo talkininkų, vado, Hengisto, dukterį. Kad gavus ją už žmoną, visai nesipriešino perleisti Hengistui rytinę karalystės dalį, jos tėvui to reikalaujant.

Pagalios gi žmonės pakėlė tiesiog didelį maištą, bet ne be priežasties. Atsitiko biauři piktadarybė. Mat, Gortigernas, netikęs valdovas, dar didesnis palaidūnas, išniekino savo dukterį. Ir kumet toji niekšystė išėjo afkštėn, jis drįso mesti kalnę ant Germano, vyskupo iš Auferre.

Vyskupas, garsus savo dievobaimingumu ir tvirta drąsa, tačiau liko dar labiau žmonių mylimas ir gerbiamas. Pasidėkojant jam, Saksonai vėl iš naujo buvo sumušti ir pergalėti.

Kunigų perspėjamas, minių keikiamas, niekšas tironas turėjo išsinešdinti, pasiimant su savim ir savo burtininkus.

O kumet jis paklausė savo burtininkų, į kurią pusę turi vykti, jie jam patarė eiti viešpatijos gilumon ir ieškotis tvirtovės, kuri apgintų nuo priešų.

Nuverstas nuo sosto karalius, praleidęs daug dienų kelionėje, pagalios pribuvo su visais palydovais prie Sniegyno kalno, Kambrijos šiaurėse.

Apsistojęs čia su savo burtininkais tarė:

— Štai toje vietoje reikia pastatyti tvirtovę. Matau, kad ši vieta yra saugi ir nepaimama.

Bet kumet karalius surado darbininkų ir medžiagos tvirtovei statyti, viskas nugrimzdo žemės gilumon.

Persigandęs Gortigernas paklausė savo burtininkų:

— Kaip užkeikti piktąją dvasią, kad nekliudytų mano darbui?

Po trumpos valandėlės, pasitarę burtininkai, davė karaliui šitokį atsakymą:

— Reikia surasti toks vaikas, kuris neturi tėvo, nužudyti jį ir jo krauju apšlakstyti žemę, ant kurios nori tvirtovę pastatyti.

Karaliui įsakius, išsiuntinėta žygūnai po visus Bretanijos pakraščius. Po ilgo ieškojimo pagalios surasta vaikas, atsakęs visiems reikalavimams, kurs, pasak pažįstamų ir motinos liūdijimo, neturėjo tėvo.

Jaunas kalinys, atvestas prieš nupuolusį monarką, naiviai, iškilu balsu paklausė:

— Kam tavo žmonės mane čion atvedė?

— Kad nužudyti, — atsakė žiaurusis Gortigernas, nejausdamas savy nei mažiausio pasigailėjimo, — ir tavo krauju apšlakstyti šitą vietą, ant kurios turi stoti mano tvirtovė, nes kitaip negalėsiu jos pastatyti ir išlaikyti.

— Kas-gi paliepė į tai tikėti?

— Mano burtininkai.

— Tegu ateina jie, aš su jais pakalbėsiu.

Žingeidumo apimtas karalius išpildė vaiko prašymą. Burtininkams susirinkus, vaikas drąsiai klausinėjo:

— Iš kur-gi žinote, kad tvirtovės vieta turi būti apšlakstyta mano krauju? Jeigu jau ištikrųjų mokate atspėti gamtos paslaptis, tai pasakykite karaliui, kas randasi po žeme, toje vietoje, kur nori tvirtovę pastatyti? Ar turite apie tai bent kokį supratimą?

— Ne, nežinome, — atsakė burtininkai.

— Tai-gi, štai aš jums pasakysiu. Toje vietoje randasi didelis ežeras. Įsakykite kasti, o tikrai rasite.

Pradėta kasti ir ištikrųjų rasta ežeras, kaip vaikas sakė.

— O dabar, — tęsė toliaus vaikas, — ar galit pasakyti, kas randasi to ežero dugne?

Burtininkai ir vėl turėjo prisipažinti nieko nežiną.

— Tai-gi ir tą jums pasakysiu. To ežero dugne randasi urvas, kurį saugoja du

Kompozitorius Antanas Pocius

Beethoveno Konservatorijos Direktorius, ilgus metus buvęs Liet. Vyčių Chicagos Apskričio koro vedėjum, iš naujo pakviestas vėl sugrįžo prie Apskričio koro. Komp. A. Pocius yra pilnas energijos ir neužilgo su Apskr. koru žada chicagiečiams duoti keletą didelių koncertų.

slibinu ir kiekvienas jų pasijudėjimas sujungina uolą, ežerą ir žemę.

Vaiko nurodymu, pradėta ieškoti ir tikrai rasta urvas, kurį saugojo du tarpe savęs besikaujančiu slibinu. Vienas buvo raudonas, kitas baltas. Po gan ilgų imtynių, raudonas slibinas nugalėjo baltą slibiną ir išvijęs iš urvo nusivijo ežeru.

— Ar įspėsi, karaliau, ką reiškia tų dviejų slibinų kova? — paklausė mažasis žinys. — O kadangi tavo burtininkai to nežino, tai-gi aš tau išaiškinsiu. Tuodu slibinu, kaip matai, turi dviejų tautų srovių spalvą: raudonoji spalva reiškia tavo vėliavą, baltąji-gi — Bretanijos priešų. Kaip sykis Saksonams teks ji visa, bet paskui mūsų žmonės sukils ir karžygiai išvarys užpuolikus net už okeano vandenynų... Tai-gi, nupuolęs tirone, skubėk pabėgti kuotoliausia. Daužysies, vargsi, bet tvirtovės niekad nepastatysi. Kas link manęs, tai aš gyvensiu. Tu neturi gana galės įsakyti ištremti mane, arba kad

savo krauju apšlakstyčiau tą žemę, kurią del manęs laimė nuskyrė...

Persigandęs vaiko pranašyste ir naivių jo burtininkų susimaišymu, karalius liepė nelaisvį paliuosuoti, o rytojaus sulaukęs ir vėl pradėjo bastytis iš vietos į vietą. Išlėšęs, girių tankumynuose, stengėsi paslėpti savo pažeminimą.

* * *

Kas-gi buvo tas įkvėptasis vaikas, tas jaunas žinys, iš kurio lūpų išėjo toks, viršžemiškos galybės apreiškimas?

Jo atėjimą šin pasaulin dengė paslaptys.

Tvirtinama, būk jis buvo nelabojo pėrėjo ir vienos iš Kambrijos tyrolės sūnus. Kiek tai tikėtina, — nežinia ir abejojama. Kumet tyrolė paliko neščia, ji nusibastė pas tūlą susikuopusių bardų mokytoją, vardu Taliešiną, ir surado prieglaudą.

Gimus jos kūdikiui, Talicsinas suteikė

jam vardą "Merlinas" ir prižadėjo jį išauklėti.

Vėliaus nei vienas iš jo mokinių neparodė tiek daug ir tiek nepaprastų gabumų, kaip Merlinas. Rodėsi, kad iš pat mažens jis intuityškai valdo kilnų simbolių raktą ir širdį didelių paslapčių, kurias mokytojas jam atidenginėjo, arba, kitais žodžiais sakant, surado trejybinio gyvenimo — dangaus ir žemės tamsybių — pradžias.

Būta gan daug atsitikimų, kuriuose vaikas nustebino visą apylinkę nepaprastomis pranašystėmis, panašiai, kaip kad pranašavo nupuolusiam karaliui Gortigernui.

Taliesinas suprato, kad vaikas turi aukštą pašaukimą.

Praslinkus keliems metams, iškilniai jį šventė bardu-žiniu bei pranašu, pirm to įsakęs jam pereiti daug bandymų, reikalingų tai garbei gauti.

Vėliaus Merlinas, pildydamas savo pareigą, suteikė daug naudingų patarimų Gortigerno įpėdiniams, ypač Uther Penn Dragūnui, kuriam kelis syk padėjo Saksonus nugalėti.

Vienok, toms pergalėms atmokėta gyvastimis daugybės kariauninkų, kurių kariai baltavo visuose kovų laukuose.

Merlinas gi, norėdamas juos pagerbti, davė karaliui šitokią patarimą:

(Daugiau bus).

—x—

Iš musu tautosakos.

Kurtavėnų pasakos.

1) Apie užkeiktą karalaitę.

Prieš keliasdešimt metų vienam senam kareiviui, ištarnavusiam rusų Mikalojaus I kariuomenėje 25 metus, prisisapnavusi kartą viena graži kunigaikštaitė, kuri buvusi užkeikta netoli Kauno po senais kunigaikščio pilies griuvėsiais. Prašydama ją išgelbėti kunigaikštaitė sapne jam prižadėjusi už išgelbėjimą atiduoti visą kraštą ir būti jo žmona. Ji pasakiusi, kad norint ją pasiekti, reikią pereiti septynias geležines duris.

"Įsikasęs kelis sieksnius į žemę, pasakiusi ji, rasi geležines duris. Jas atidarius, bus tuščias kambarys su mano tėvo šarvais.

Atidaręs antras duris rasi du priištū baidysiu liutu. Pro juos eik drąsiai: jie tau nieko nedarys. Už trečių durų rasi didelį paukštį, o už ketvirtų mano — kraitį: auksą gintarus, šilkus. Į juos nežiūrėk, nesidomėk jais, kadangi jie yra užkeikti ir pažiūrėjęs į juos būsi patsai užkeiktas tuose urvuose. Atidaręs penktas duris rasi baidysiu žaltį; numesk jam obuolį, ir eik ramus — jis yra mano užkeiktas tėvas. Už šeštų durų rasi didelę baidysiu rupūžę. Per šilkinę skarelę ją pabučiuok, kadangi toji rupūžė yra mano piktoji motina pilies užkeikimo priežastis — kada ją pabučiuosi, ji atkerės visą pilį ir urvuose visi gyviai pavirs viršžmonėmis. Ji tau duos auksinį raktą; su juo atrakinsi septintas duris ir ten ją rasi. Pabučiavęs ant piršto užmausi aukso žiedą, kurį turėsi atsinešti su savim ir iš po žemių ją išvesi. Su ja kartu išeis ir visi užkerėti pilies gyventojai.

Kareivis, pabudęs rytą nuėjęs į valdžią, kad leistų kasti, bet toji nesutikusi, ir jis negalėjęs išpildyti užkeiktos kunigaikštaitės prašymo. Antrą naktį kunigaikštaitė vėl prisapnavusi bardama jį, kam klausęs valdžios leidimo ir pasakiusi, kad dabar ji prisisapnavusi tik po šimto metų irgi vienam senam kareiviui.

(Papasakojo man mano mirties tėvukas Jonas Butkus, prieš karą. Jis sakosi, jaunu būdamas girdėjęs tą pasaką nuo vieno seno elgėtos, užėjusio pas jį nakvoti).

2) Apie užkeiktą kariuomenę.

Prieš Velykas viena šeimininkė, ruošdama šventėms valgį, sugavusi savo seną gaidį ir norėjusi jį papiauti. Gaidys ištrūkęs iš jos ir nubėgęs tiesiog į vieną kalną, stovintį už sodžiaus. Šeimininkė ėmusi jį vytis, bet gaidžiui pribėgus kalną, šis atsivėręs, ir gaidys jame dingęs. Kalne buvus matyti kariuomenę, jų arkliai, ginklai, ir šeimininkei nusigandus — vienas iš arčiau stovėjusių prakalbo žemaitiškai. Jis pasakęs, kad čia esą kariuomenė, kuri laukianti ateinant tos valandos, kada jai yra skirta išeiti prieš karalių ir atimti iš jo tą kraštą, o į jo vietą pastatyti kitą, kuris kalbėtų ne rusiškai bet žemaitiškai. Šeimininkė norė-

jusi paklausti, kuomet tas laikas ateis, bet išgirdusi tik "greit", ir kalnas užsidaręs su visa kariuomene ir gaidžiu.

Kad šio atsitikimo neišgirstų rusų valdžia, senieji žmonės jai uždraudę apie tai plačiau kalbėti.

(Girdėjau 1908 m. nuo senutės, buvusios baudžiauninkės, Marės Dambrauskienės, mirusios 1915 m. Ji girdėjusi pasakojant prieš 20 m. vieną ūkininką gyvenantį arti Dubysos). Užrašė St. Butkus. "Karys."

Tautų rinktiniai pagerbė Lietuvą.

Penktos metinės Lietuvos Nepriklausomybės sukaktuvės buvo ypatingai kilniai pažymėtos Suvienytų Valstijų Sostinėje, Lietuvos Atstovybės rūmuose. Atstovybė sumanė pasidalinti savo tautiniu džiaugsmu su rinktine Washingtono draugija ir išsiuntinėjo pakvietimus aukštesniems Amerikos valdžios vyrams ir kitų šalių diplomatams, pažymėdama, kad priėmimas rengiamas Lietuvos nepriklausomybės penkių metų sukaktuvėms paminėti. Ir kas ypatingai džiugina, tai tas nuoširdus atsiliepimas į lietuvių pakvietimą. Apie 400 žmonių atsakė tuojuos laikais, pasižadėdami būti ir ištikrųjų tą dieną atsilankę.

Tą dieną Lietuvos Atstovybė kaž kaip ypatingai linksniui atrodė. Viršui jos namų visą dieną iškilmingai plėvėsavo didžiulė mūsų trispalvė vėliava. Apie 4 val. pradėjo važiuoti automobiliniai. Specialiai atsiję policija tvarkė automobilius, nes jų privažiavo tiek daug, kad apgulė visas apylinkės gatves. Atstovybės vidus buvo nepaprastai gražiai išpuoštas. Ant didžiausio stalo visų akį traukė Lietuvos vėliava gabiai apkaišyta tautinių spalvų rožėmis. Palmų, gėlių visur gausybė viliojo akį ir maloniai glostė širdį. Svečius priiminėjo ir sveikino patsai Lietuvos Atstovas g. Valdemaras Čarneckis su savo žmona p. Eleonora Čarneckiene.

Svečiai buvo vaišinami arbata ir kava ir prie jų užkandžiais. Malonią pareigą vaišinti svečius pildė pp. Bielskienė ir Joerns.

Buvo ir linksmaus siurprizo — tai senas puiškus lietuviškas midus, kurio kelioliką bonkų suteikė tai iškilmei dovanų tūlas tėvynainis geradaris iš Pensylvanijos. Aukštieji svečiai negalėjo atsigėrėti lietuviško midučio skoniu ir malonių kvapsniu.

Erdvūs, rodos, Atstovybės kambariai pasirodė betgi panašiai iškilmingai nepererdvūs, nors svečiai ir ne visi kartu pribuvo. Priėmimas tęsėsi nuo 4 val. iki 6:30 val. vak. Bet tasai mažas nepatogumas buvo gausiai užpildytas nepaprastai jaukiu ir linksmu ūpu, viešpatavusiu viso priėmimo laiku. Šeiminkai pasistatė sau uždavinį neleisti nuobodžiauti nei vienam svečiui. Todėl kiekvieną arba patys užkalbindavo arba suvesdavo su kitais, taip kad visi visą laiką jautėsi labai maloniai.

Be to ir iš svečių pusės pasirodė daug tikro nenuduoto nuoširdumo ir palankumo. Visi nuoširdžiai sveikino mūsų Atstovą, o per jį Lietuvą, sulaukusią jau penktų metų savo laisvės sukaktuvių ir reiškę kuogeriausių linkėjimų ateičiai.

Apskritai šisai priėmimas vaizdžiai ir aiškiai parodė, kad Amerikos sostinėje tarpe rinktiniausių

žmonių, Lietuva turi daug gražios ir gilios užuojautos.

Kas svečiam dar ypatingai patiko, tai netikėtas malonumas — mūsų dailininko Antano Žemaičio paveikslų galerija, susidedanti iš viso iš 35 didesnių ir mažesnių paveikslų, vaizduojančių daugiausiai Potomac'o upės ir jos krantų reginius. Reikia žinoti, kad mūsų gerb. A. Žemaitis, tai vienas iš žymiausių lietuvių peizažistų. Jam čia pasisekė apčiuopti gražiausi Amerikos vaizdai. Galerijos centrą tačiau sudarė ir visų žiūrėtojų akį traukė tai jau mūsų tautinės temos paveikslas "Regėjimas." Tai antroji laida to paties "Regėjimo", kurį Žemaitis 10 metų atgal Vilniuje Dailės parodoje išstatė. Tennai ant to paveikslo Lietuvos žemelę dengė dar tiršti nakties, nors jau ir nykstančios, rūkai. Ramus miškelis. Pamiškėje kapai, kryžiais nustatyti. O ten toluoje jau švinta padangė ir kyla virš tų kapų ir virš to miško nepaprasta šviesa Lietuvos Vyties pavydale. Buvo tai tikras pranašingas artisto "Regėjimas", kurs savo sielos gelmėje pajuto besiantinančią Lietuvos laisvę geriau negu mūsų anų laikų politikai ir visuomenininkai.

Tačiau šis naujas "Regėjimas" jau kiek ir skiriasi nuo ano pirmojo. Yra ir miškelis, ir kapai. Bet nebe naktis, o jau rytas. Saulutė linksmai ką tik patekėjo — ir-gi tos pačios, bet, jau dabar liepsnotos Vyties pavydale. Saulutės spinduliai, ne bet kokie, šablioniški, bet mūsų tautiniai, lietuviški, nuo mūsų kryžių paimti. Laisvės saulė patekėjo, debesys (su baidyklų galvomis) blaškosi į šalis, tauta drąsiai žengia į ateitį.

Kaip tyčia tą dieną atėjo linksma žinia, kad aliantai galutinai nutarė briskirti Klaipėda Lietuvai.

Verta paminėti bent kai-kuriuos žymesnius svečius. Ir taip: Suv. Valst. Vice-prezidentas p. Coolidge su žmona. Kabineto nariai-sekretoriai: Agrikultūros p. Wallace su žmona, laivyno p. Denby su žmona, pašto — p. Work su žmona. (Laiškelių buvo pasizadėjęs atvykti su žmona ir Valstybės sekretorius p. Hughes tačiau netikėtai užklupusi liga paguldė jį į lovą, apie ką ant rytojaus apgailėstaudama pranešė laiškeliu ponis Hughes'ienė). Valstybės sekretoriaus pirmasai pagalbininkas p. Philips su žmona, laivyno šefas p. Coonz, visa eilė aukštosios naujos karininkų-generolų ir daug šiaip jau aukštųjų valdininkų. Pažymėtina, kad ypatingai skaitlingai buvo atsilankę State Departamento valdininkai.

Iš diplomatinio korpuso buvo atsilankę daugelio šalių patys ambasadoriai, arba ministrai, kaip

antai: Ispanų, Švedų, Olandų, Suomijos, Latvijos, Bulgarijos, Serbijos, Kinijos, Meksikos, visos eilės pietinių Respublikų ir kitų. Kitų-gi šalių ambasadorių patarėjai arba sekretoriai. Vietinę Katalikų dvasiškiją atstovavo Apaštalu protonataras Monsinjoras Thomas.

Washingtono dienraščiai plačiai ir gražiai tą priėmimą aprašė: jie pažymėjo dailų atstovybės

išpuošimą, jaukų ūpą, svečių gausybę (legation was thronged); kai-kurie padėjo atstovo ir p. Čarnackienės paveikslus.

Apskritai reikia pasakyti, kad jeigu Lietuva Washingtono sferose ir ligšiol turėjo palankumo ir pagarbos, tai šisai priėmimas beabejo dar daug labiau tą simpatiją ir pagarbą padidino.

L. I. B.

J. V. Kovas.

MANO VIENO KALTĖ.

Komedija viename akte.

VEIKIANTIEJI ASMENYS:

Kazys Kudirka — Parausių ūkininkas.

Marė — jo žmona.

Jonas — Kudirkos sūnus.

Dailydė — Pašėšupio mokytojas.

Vincas Paylgis — mokytojo vežėjas.

—x—

Vieta: Paprasta Kudirkos gričia.

Žiemos vakaras.

—x—

SCENA I.

Kazys ir Marė.

(Kazys sėdėdamas prie skobnio rūko pypkę.

Marė toliau sėdėdama verpia, mezga arba siuva).

Kazys: Motin, ar nelaikas eiti gul-
tų? Juk jau vėlus vakaras. Šeimyna senai
miega.

Marė: Tegul miega. Jie ankščiau kelia-
si, tad malonu jiems pamiegoti.

Kazys: Kogi mudu abu vargstame?

Marė: Kas čia per vargas. Pasėdėjom,
pasikalbėjome ir tiek. Neį nejutom kaip
vakaras praėjo.

Kazys (žiūri per langą): Dar vis ne-
nustoja snigė. Vėjas kyla, pradės pustyti.

Marė: Lyg nežinai, kokie žiemos orai
būna. Čia sninga, čia pusto; tai šala, tai
vėl atodrėkis. O tau kas, sėdėk gričioj ir
tiek.

Kazys: Juk matai, kad sėdžiu... *(Klau-
sosi lyg kad kas ateina; slenkasi prie lango
žiūrėti).* Klausyk, motin... ar girdi?.. man
rodos lyg kas ateina. *(Abudu lyg baimėje).*

Marė: Gal vagys, arba koki plėšikai.

Kazys: Be juokų. Visoje apylinkėje da-

bar priviso vagių. Visur girdisi nusiskun-
dymai: vienur arklius pavogė, kitur svirną
išplėšė. Tokiame ore gali kartais pasidra-
sinti kurion triobon įlysti.

Marė: Na, ir protas tavo, kaip vaiko.
Dar žiburys gričioje tebėra ir mudu nemie-
game ir vagys jau drįs per akis lysti. Gal
koks pakeleivis nakvynės prašyti ateina.

Kazys: Eik tu, boba. Gudrus vagis ir
viduryje dienos ant gatvės moka žmones ap-
vogti. *(Iš lauko girdėtis bildinimas į duris.
Abudu lyg nusigąsta).*

Kazys: Motin, ar užsklendei duris?

Marė: Žinoma užsklendžiau. Bet ką
reiškia vagiui ta sklendė. Prieis, stuktelės ir
viskas atsidaro. *(Klausosi. Didesnis girdisi
bildenimas).*

Marė: Vagis nebalados taip smarkiai
durų. Eik-gi, įleisk. Paklausk ko žmogus no-
ri. Dabar lyg boba rankas nuleidęs bijosi.

Kazys: Eik tu, kad tokia drąsi... Ko-gi
stovi, lig dvasios netekusi.

Marė: Kas tu esi? Juk tu vyras!.. Tu
namų galva. Tavo darbas ir žmogų įleisti,
ypač vėlyvam laike.

Kazys (lyg pasirūžta eiti): Tu daugiau
nieko nežinai, kaip tik šnekėt... Jau kai
šneki, tai net seilės tyška. *(Kazys išeina ir
tuojau su Vincu sugrįšta, o Marė išeina į
kitą pusę).*

SCENA II.

Kazys ir Vincas.

Vincas: (iėjęs). Tegul bus pagarbintas
Jėzus Kristus.

Kazys: Per amžių amžius..

Vincas: (purtydamas nuo savęs snie-

ga). Tai biaurus oras. Lauke žmogus gali sušalti. Geradėjau, ar negalėtum mums nelaimėje pagelbėti? Pasigailėk.

Kazys: Kas per nelaimė tokiam vėlyvam laike? dar-gi tokiam blogame ore?..

Vincas: Atsiprašau, kad taip vėlai. Blogas oras — susivėlinimo priežastis.

Kazys: Tai dar ne vienas esi?

Vincas: Ne, geradari. Sykiu su manimi važiuoja Pašešupio mokytojas. Buvome mieste su reikalais; pavėlavom išvažiuoti. Kelias užpustytas; be to, dar ir išviršaus sniegti; tamsu, nieko nematyti, paklydome. O šaltis... baisu kad mudu ir arkliai nesušaltume. Būk malonus, geradari, priimti į nakvynę... Suteiki mudviem nors mažą kurkamputį, bile po stogu būsime.

Kazys: Tokioj nelaimėje, žinoma, reikia žmonių pasigailėti. Kitą vertus, nors aš nepažįstu, bet mokytojas yra didžiai mums naudingas. Delto reikia jam suteikti nakvynę. Be to, dar atliksiu vieną gailėstingą darbą, tai yra: pakeleivį į namus priimsiu. Taigi, eik ir važiuok kieman.

Vincas: Širdingai ačiu. Beje, turiu Tamstai dar štai ką pasakyti.

Kazys: Ką tokio?..

Vincas: Mokytojas gerokai neprigirdi. Su juo reikia garsiai kalbėti.

Kazys: Tas nieko. Susikalbėsime. Eik-gi, tamsta, greičiau važiuok kieman, nes gali dar roges ir mokytoją užpustyti.

Vincas: Einu, einu. Tik, tamstėle, nepamiršk, kad mokytojas neprigirdi.

Kazys: Nesvarbu tas. Tik eik ir greitai atvesk grįčion kad nesušaltų.

Vincas: Einu (*išeina*).

SCENA III.

Kazys vienas.

Kazys: Netikėti svečiai; dar-gi mokytojas, žmogus apsišvietęs. Reikia pašaukti Marė. Boba tai vis boba. Aš pro duris ir ji išbėgo. Dabar-gi turės net vakarienę svečiams pagaminti. Kelionėje kiekvienam pravartu šiltas užkandis. Antra, juk mandagumo dėsnis liepia alkaną pavalgydinti. (*Prasidaro šonines duris ir šaukia*). Mare! Mare! kur-gi tu! (*Dairosi ir klauso*). Mare, kur-gi tu įlindai!? Ar jau miegi? (*Sugrižęs*).

Ištikrųjų, turbūt jau atsigulė ir užmigo. Tai-gi jau niekam netikus (*žiūri per langą*). Kur-gi sustojo, kad taip ilgai kieman nevažiuoja (*įeina mieguista Marė*).

SCENA IV.

Kazys ir Marė.

Kazys: Tu jau visai į kelmą pavirtai. Nespėjai įlysti į kamara, jau ir miegi.

Marė: Kurių-gi plynių taip anksti kėlei, juk dar toli rytas?

Kazys: Ir aš žinau, kad dar ne rytas.

Marė: Tik buvau užmigęs. O taip gardžiai miegojau.

Kazys: (*pastebi*). Tu, kvaiša boba... juk dar nemiegojai, kaip žmogus prašėsi į vidų.

Marė: Galvon ten man kas naktimis trankosi.

Kazys: O gal negirdėjai, nes tuojau išėjai...

Marė: Atsimenu, kad rodos kas beldėsi į duris, o paskui, tau išėjus, aš nuėjau gultų.

Kazys: Tai-gi ir nežinai ko susilaukė...

Marė: (*žiovaudama*). Galvon čia man kas naktimis trankosi.

Kazys: Nezurzėk. Juk nevisuomet taip atsitinka. Turiu tau pasakyti...

Marė: (*pertraukdama*). Ką tokio?

Kazys: Mūsų namuose šį vakarą nakvos garbus žmogus, Pašešupio mokytojas. Grįžo iš miesto. Sutemo, užstojo puga, kelią pametė, paklydo ir bijodamas, kad nesušaltų, prašėsi nakvynės... Kaip gi nepriimti, dargi tokiam ore. Taigi liečiau važiuoti kieman. Gal girdėjai?

Marė: Nei girdėjau, nei man reik...

Kazys: Tai ką, ar gerai padariau, kad priėmiau nakvynėn mokytoją?

Marė: Žinoma kad gerai. Ar geriau, kad būtų sušalęs.

Kazys: (*žiūri per langą*). Ar-gi dar neįvažiavo. Nesimato, turbūt dar ne.

Marė: Gal reikia eiti truputį persirengti, juk negražu šitai susitikti su svetimu žmogum.

Kazys: Žinoma eik. Juk dabar ir atrodai kaip pupų baidyklė.

Marė: Nagi ir priakėji tu mane, Visai išmislioji, pašiepi.

LIETUVOS VYČIŲ 17 KUOPOS SO. BOSTON, MASS., 1922 M. VALDYBA.

Iš kairės į dešinę viršutinėje eilėje: J. Skuduris teatro ratelio narys; J. Strakauskas, tvarkdarys; A. Bendoraitis, pirm.; V. T. Savickas, vice-pirm.; V. Medonis, izdo globėjas.

Antra eilė sėdintieji: St. Motiejūnaitė, teatro ratelio skyriaus narė; Z. Glineckienė (Gurkliūtė), fin. raštininkė; kun. K. Urbanavičius, Dvasios vadas; Sk. Motiejūnaitė, prot. raštininkė; A. Kneizienė, izdo globėja.

Kas nuveikta. L. Vyčių 17 kuopos 1922 metų valdyba: gerbiamas dvasios vadas kun. K. Urbanavičius yra tikras L. Vyčių tėvas ir globėjas, visuomet prielankus Vyčiams ir daug teikia naudingų patarimų. Taip-gi ir visi kiti nariai, kurie praeitais metais buvo užėmę kuopos valdyboje vietas, yra nenuilstanti darbuotojai. Jų pasidarbavimu surengta apie keturi vakarai, kurie davė kp. nemažai pelno; viena gegužinė, vienas savybės vakarėlis nariams pasilinksinti ir apie keturi vakarėliai žaidimų ir šokių. Žodžiu, dirbo kiek galėjo.

Pasitraukdami iš valdybos ir paduodami naujai valdybai kuopos reikalus perdavė ir izdą geram stovyje. Tad-gi linkime naujai valdybai kuogeriausių pasekmių dirbti labai mūsų brangios Organizacijos ir kuodaugiausia pritraukti jaunimo po L. Vyčių vėliava.

Kazys: Ar gal neteisybę sakau?.. Ana pasižiūrėk į veidrodį, pati pamatysi.

Marė: Kaip žiūriu, tai aš tau turbūt jau nusibodau, nes vis prikaišioji: tai šiokia, tai tokia. Kaip merginai, tai sakei: aš angelas, aguonos grūdas, lelijos žiedas ir daugiau tokių ir kitokių žodžių prikaišėjai... O dabar, tai tokia, tai visokia. Palaukęs dar gal ir pirkęs šlykštų žodį ant manęs mesi.

Kazys: Kaip merginau, tai visai kitokia buvai: jauna, graži, raudona, kaip buro-

kas, ne kaip rožė norėjau sakyti. O dabar... juk jau 25 metai kaip vedę. Pasenai, kakta susiraukus, veidas išbalęs, plaukai susivėlę; nors ėmęs mauk ant kartės ir sluoc-tyk kamino suodžes.

Marė: (užsigavus). O, tu, biaurybe! Išbudinai ir loji pats nežinodamas ką. Kur-gi tas tavo svečias.

Kazys: (žiūrėdamas per langą). Jau, brangioji, įvažiavo, yra, yra. Bėg pasirengti. Tokį svečią reikia gražiai priimti. Užkaišk arbatos, juk bus sušalęs.

Marė: Tai-gi jau einu (*eina*).

Kazys: Eidama pro kamara pažadink ir vyrus. Tegu bile kuris atsikelia ir eina padėti arklius nukinkyti ir parodyti kur roges pastatyti.

Marė: Gerai prikelsiu. Tik jau gražiai tavęs prašau, kad nors prie svetimų žmonių taip ant manęs nešnekėtum.

Kazys: Gerai, gerai. Tik skubėk persirengti ir pagamink ką užkasti.

Marė: (*išeidama*). Padarysiu, padarysiu, viską kuopuikiausiai.

Kazys: Skubink, nes jau ateina.

Marė: Einu, einu (*išeina*). Už scenos girdėti trepsėjimas, kojų daužymas. Įeina mokytojas *Dailydė*).

SCENA V.

Kazys ir Dailydė.

Dailydė: (*įeidamas labai garsiai*). Gerą vakarą, geradėjau.

Kazys: (*ir-gi labai garsiai šaukia*). Gerą vakarą, gerą vakarą, mokytojau (*sveikinasi*).

Dailydė: (*garsiai*). Mano vežėjas sakė, kad priimsite nakvynėn.

Kazys: (*garsiai*). Gerus žmones visados reikia priimti. Reikia mylėti artimą kaip pats save. (*Visą laiką vienas kitam garsiai šaukia*).

Dailydė: Matai, paklydome, kelią pametėme ir galas!..

Kazys: Negera tokiam ore keliauti.

Dailydė: O mirtis sniege būtų baisi. Dabar-gi, ačiu Dievui, bile grįčioje.

Kazys: Prašau viršutinius numesti, bus smagiau (*prigelbsti nusirengti*).

Dailydė: Ačiu, ačiu, taip ir padarysiu (*rengiasi*). *Kazys* drabužius priima ir padeida arba pakabina).

Kazys: Šeimninkei liepiu arbatos išvirti, išgersite ir sušilsite.

Dailydė: Ačiu, ačiu! Mes tamstoms tik bereikalingo nemalonumo padarysime.

Kazys: Taip, kaip nieko, gerbiamas mokytojau. Dievas duoda, visiems užteks. Sėskitės (*rodo uslaną*). Nors pas mus ir ne puiku, bet ką darysi.

Dailydė: Kvailas tas, kas puikybių ieško. Gera, kad bile nakvynę šiltą gavome, nerei-

kia lauke šalti (*įeina Jonas ir Vincas*). *Kazys* į juodu kalba pamažu, o į mokytoją vis garsiai).

SCENA VI.

Tie patys ir Vincas su Jonu.

Kazys: (*pamažu*). Ar gerai arklius pastatėte? (*Jonui*). Reikėjo avių nunešti arba šieno paduoti.

Jonas: Nunešiau ir avių ir šieno.

Vincas: Labai ačiu, geradari. Ir tvartas šiltas.

Kazys: O roges ar įstūmėt pastogėn?

Jonas: Taip. Įstūmėme į prietvartį ir uždarėme.

Kazys: Na, tai gerai (*Vincui*). Nusivilk, juk šiandakt niekur jau nevažiuosite (*Jonui*). Jonuli, priimk jo drabužius ir pakabink kur nors (*Vincas rengiasi*). *Jonas* prigelbsti. *Nusivilkęs nuošaliai atsisėda*).

Kazys: (*į Dailydę vėl garsiai*). O kas mieste girdėt?

Dailydė: (*truputį pamažiau šaukia, lyg pramatęs dalyką*). Nieko naujo, viskas po senovei. Savo reikalus kiekvienas stengiasi geriau tvarkyti.

Kazys: (*maž suprasdamas*). Žiemos laiku sunkios kelionės.

Dailydė: Taigi. Orai blogi. Šalta.

Kazys: Kaip šalta, tai ir didesni veiki- mai apsistoja.

Dailydė: Žiema visus vargina. (*Įeina Marė su arbata ir kitokiu užkandžiu, kuriuos deda ant stalo. Paskui sveikina svečius*).

SCENA VII.

Tie patys ir Marė.

Kazys: (*Dailydei garsiai*). Tai mano žmona.

Dailydė: (*lenkdamasis*). Malonu pažinti.

Marė: Netikėtas, bet labai malonus svečias. Atsiprašau, kad pas mus šiandien tokia tvarka.

Dailydė: (*pamažiau*). Labai ačiu už viską. Bereikalo tiek rūpesčio Tamstoms padarėme. Gal kuomet nors atsilyginsim.

Marė: Mes džiaugiamės tokį svečią sulaukę.

Kazys: (*pamažu Marėi*). Per ilgai mo-

tin užtrukai. Žinok, kad keleiviams visuomet valgyti norisi. (*Dailydei garsiai*). Na, gerbiamas mokytojas, slinkitės pasidrinti. Sio to užkąsit, šiltos arbatos išgersit ir geriau jausitės. (*Pamazū Jonui ir Vincui*). Slinkitės ir judu, truputį užkąsite. Jonai, veskis svečią. Eikite abudu (*prieina visi, pradeda valgyti*).

Marė: Gal Tamstos geriate arbatą su araku. O mes savo namuose netik arako, bet nei jokių svaigalų nelaikome. Blaivybė mat namų palaima.

Dailydė: Didžiausiu mano troškimu yra, kad visi žmonės būtų blaivūs. Neragauju ir aš svaigalų.

Kazys: (*vėl garsiai*). Meldžiu mokytoją valgyti, arbatos gerti. (*Jonui ir Vincui pamazū*). Kodel judu taip lėtai valgote. Jonai, paragink svečią.

Jonas: Prašau valgyti. Pavalgę dar eisim arknių pažiūrėti.

Vincas: Ačiu, valgau kai namie. Džiaugiuosi, bile nakvynę gavome.

Marė: Miestas toli, nusibodo važiuoti. Na, prašau valgyti. Jauskitės kaip namie.

Dailydė: Ačiu, valgau.

Kazys: (*kumšteliai Marei ir tyliai sako*). Mokytoją reikia garsiai prašyti.

Dailydė: (*nugirdęs*). Ačiu už pastabą. Aš girdžiu.

Kazys: (*nustebęs, susimaišęs*). Ką tai reiškia? Mokytojas girdite?

Dailydė: Keistas klausimas.

Kazys: (*į Vincą*). Prašydamas nakvynės tamsta sakei, kad mokytojas Dailydė gerokai neprigirdi.

Vincas: Taip, sakiau. Neužsiginu.

Kazys: Ką tamsta manei taip sakydamas?

Dailydė: Sugrįžęs pas mane jis ir man sakė, kad namų savininkas gerokai neprigirdi. Delto kalbant, sako, reikia garsiai tarti žodžius. (*Vincas nerimsta*).

Marė: O kad jūs čia... Koki nemalonumai įvyko.

Dailydė: Tai-gi... Įėjęs grįčion garsiai ir kalbėjau.

Kazys: (*linksmas*). Na, aš neužsileisdamas ir-gi šaukiau iš visos gerklės.

Marė: Tikri juokai. Gerbiamas mokyto-

jau, prašome nepalaikyti tai už pikta, nes matot, ne mūsų kaltė (*ragina*). Prašau valgyti, arbatėlės gerti.

Dailydė: Ačiu, valgau. O pykti nēr už ką.

Kazys: Bet šitoki juokai, ypač pirmą kartą susitikus su svetimu žmogumi labai negražūs (*rodo į Vincą*). O tai įvyko per tamstą.

Dailydė: Man ir-gi nesmagu. Užvažia-vus pas nepažįstamą žmogų, negražu rėkauti, šūkauti (*Vincui*). Kokių-gi tikslu tamsta melavai?..

Vincas: Atsiprašau. Dovanokit man. Tai mano vieno kaltė.

Dailydė: Tai kokis buvo tamstos tikslas?

Vincas: Nieko blogo nemaniau. Norėjau tik, kad susitikus pirmą kartą įvyktų kas nors juokinga. Taigi, gavęs nakvynę pamaniau, ką čia būt galima juokingo sugalvoti. Na, ir sumaniau vienam ir kitam pasakyti, kad ir vienas ir kitas neprigirdite.

Dailydė: Geras iš tavęs juokdarys, Vincas. Gudriai sumaniai mus pajuokinti. Ilgai nepamiršiu aš to vakaro.

Marė: Ir sugalvok tu man taip. Aš-gi virtuvėje būdama visą laiką stebėjaisi kas ten yra, kad vienas ir kitas taip garsiai kalbate.

Jonas: Aš net kieme būdamas girdėjau. Maniau, kad gal kas negero atsitiko. Buvau bebėgęs žiūrėti, bet įsiklausęs supratau, kad mūsų svečias yra kurčias.

Kazys: (*linksmas*). O aš, vaikinė, šaukiu ir vis manau, kad mokytojas dar negirdi. Išsykio ir gerbiamas mokytojas garsiai kalbėjo, bet paskui truputį sumažino toną, mat jau sušilo (*visi kvatoja*).

Dailydė: Nepailsau, tik patyriau, kad tamsta nesate kurčias, nes su namiškiais kalbate kaip paprastai. Tiktai stebėjaisi, delko į mane taip garsiai kalbate, iki neišsiaiškino visas dalykas.

Kazys: (*linksmas*). Gudriai Vinco sugalvota, Na, nieko. Pasijuokėme ir tiek. Bet tamstą tikrai galėjau įžeisti.

Dailydė: Nei trupučio. Vincą-gi reikia net pagirti už tokį gudrų sumanymą, kuris pridavė visiems gero ūpo. Pirmas mūsų pa-

žinties vakaras yra įspūdingas. Ilgai jo nepamiršime. Antrą, smagus juokas žmogui sveikaton eina.

Marė: Aš rodos jau nei miego nenoriu (*Dailydei*). Bet kodėl tamsta taip mažai valgėte...

Dailydė: Širdingai ačiu. Privalgiau kiek tik tilpo.

Marė: Juokdarys ir-gi visai mažai valgė. Išgerkite dar po stiklą arbatos. Šilčiau bus.

Vincas: Ir taip jau man šilta pasidarė. Maniau, kad už tai gausiu skaudų atlyginimą. Dar kartą atsiprašau.

Dailydė: Sumanus esi vyras. Vakaras buvo pilnas linksmo ūpo. Pamiršau net ir vargus (*į visus*). Gal jau eisime pasilsėti. Juk pats vidurnaktis. Geroji šeiminkė, davusi vakarienės, tikiu duos ir vietą galvai padėti.

Marė: Kur-gi ne. Lova jau paruošta.

Dailydė: (*Marei*). Ačiu. (*Vincui*). Nepamiršk, kad rytoj anksti turime išvažiuoti. Mano pareigos to reikalauja. Taigi nepamigk, juokdary.

Marė: (*Mokytojui*). Malonėsite tamsta pereiti į seklyčią, ten paruošiau lovą (*Vincui*). O tamsta, juokdary, eisite su Jonu vienon lovon.

Dailydė: Labai ačiu.

Kazys: (*didžiudamasis*). Nėra už ką. Jauskitės kaip namie.

Dailydė: Rytoj rytą, netrukdydami jūsų, mudu anksti išvažiuosime.

Marė: Kodėl taip greit manote išbėgti... Ar nepatinka kas?

Dailydė: Ne, brangieji. Viskas mums labai patinka. Malonu būtų ilgai pasiviešėti, bet žinote mokytojaus pareigas.

Vincas: Šį vakarą mes turėjome būti namieje.

Kazys: Jauskitės, taip kaip namie.

Dailydė: Mes taip ir jaučiamės, juk nieko netrūksta. Susipažinus, manau dažniau susieisime. Prie progos atsilankykite pas mane į Pašešupius. Norėčiau atsisteisti už tokį svetingumą.

Marė: Labai malonu yra mums su tamsa susipažinti.

Dailydė: Na, tai eisime pasilsėti (*sveikinasi Kazį, Marę*). Ačiu už viską. Rytoj gal nebus kada padėkoti, nes skubinsimės (*atsisveikinę eina artyn durių. Dailydė atsigrižęs*). Beje, reikia kartu viršutinius pasiimti, kad rytą met nereiktų ieškoti.

Kazys: (*greit*). Atsiprašau. Aš patar-nausiu (*Kazys paima mokytojo drabužius ir kepurę*).

Marė: (*Jonui*). Jonai, patarnauk ponui mokytojui. Nunešk drabužius (*Jonas paima drabužius*).

Kazys: Kada dabar vėl pas mus atsilankysite?

Dailydė: Prie pirmos progos. Bet pirma mane turite atlankyti. Taigi labanakt višiams!

Visi: Labanakt! labanakt!

Marė: Saldaus miego (*visi išeina*).

Uždanga.

Sporto Sekcija.

MINTYS TPIE KŪNO KULTŪRĄ.

(*Parinko Linkuvos Dėdė*).

Sportas savo esmėj yra — saulėtas žmogaus palydovas.

Tai yra darbas džiaugsmo rūbais. Bet jau sporto darbas yra ne varginantis kasdieninio darbas, bet stiprinantis žmogų, linksmą ir širdį atgaunanti *paruoša*. Ir vidujinis džiaugsmas pasireiškia kiekvieną

kartą, kaip nugalima tą ar kitą kliūtis ir pasitobulina raumenys ir jų valdymąs.

Svarbu žmogui būti savo kūno valdovu, o dar svarbiau įgyti per mankštą geležinių nervų ir valios savo dvasiai ir ūpui valdyti. O sportas, kaip tik, nepakenčia surūgimo, sugizimo, rūstaus veido. Mankštymas bus naudingas ir sekmingas, jei sportininkas bus linksmas ir džiaugsmingas, kai jo žygius lydi nekaltas juokas, nusišypsojimai ir vidujinis geras ūpas.

Visa eilė mankštų pagelbsti sudaryti sieloje šventę, kad pamiršus kasdieninius vargus susikaupti ir naujomis pajėgomis vienu ypu tą nedalią nugalėti.

Be to, ir viešas draugijinis bendravimas kuria pasiryžimą, atsakomybės pajūtį, naują ir kilnią sielos būseną.

Jaukus draugijinės gimnastikos ūpas tiesiog žmogų dailina. Žmogus auga ir plėtojasi, jam darosi ankšta jo suglebusiam kūne, kurs tuo būdu ir pats žadina rangumo imtis jį stiprinti ir gražinti, kad kūno išvermingumui padidėjus, būtų sielai ir dvasiai platesnių galimybių įvairiai ir turtingai reikštis. Iš čia kyla naujas asmens pajėgų sukauptas sutelktinam visų žmogaus gabumų išvystymui.

“Sportas moko, kad viskas paeina nuo paruošos. Jos reikalingumo nujautimas moko sportininką įvertinti ir kitą, kurs už jį tobulesnis. Tuo būdu sportas pratina mandagiai rungtis, kad ir su stipresniu dalyviu. O pasitikėjimas neatsitiktiniais laimėjimais, bet tik savo pasiruošimui, yra aiški sportininko taisyklė. Ir brutalė jėga nedaug teiškia, nes pergalė teseka šaltkraujus apskaitliavimas ir visapusiai tikras įvertinimas.”

“Raumenų nuovargis teikia poilsį dvasiai ir bendrai apsaugo žmogų nuo perankstybinio pasenėjimo... Sportas ugdo žmoguje kantrybę, šaltakraujumą, klusnumą, drausmę, pasiukavimą, bendravimo instinktą ir budrią dvasią... Sportas stiprina tautą, prashalina dvasios nuovargį, padeda harmoningai (vispusiškai) kūną lavinti (Dr. Weissbadenas).

Atlėtikos ir sporto mankštoje rungtynių elementai yra naudingi. Jie rodo rezultatus ir pastūmėja tolimesniam darbui. Save pamatingai paruošęs sportininkas yra drąsus ir tikras, kad rungtynės nebuvo ir nebus jo sveikatai kenksmingos. Tai yra sporto nuopelnas, kad jis užgrūdina žmogų pernešti visas gyvenimo sunkenybes ir nepasisekimus.

Bet vis naujas fizinių jėgų ir dvasios stiprėjimas tegalimas įvairiausi sportą naudojant. Vienoda raudona varsa vargina akis. Kas visuomet praktikuoja tik lengvąją

atlėtiką ir kojosvaidą (futbolą), tas tapogi nuvargsta, tampa abejingas ir nustoja gilesnio kūno lavinimo intereso ir turinio, t. y. gyvenimo džiaugsmo šaltinio.

“Sargyba.”

—x—
AR ŽINAI?

1) *Ar žinai*, jaunuoli, kad gali tapti bent 3 kartus stipresnis?

2) *Ar žinai*, kad žmogus pats yra savo laimės kūrėjas ir gali būti geležinių nervų ir raumenų, *sveikas, gražus ir pajėgus*.

3) *Ar žinai*, kad liga ir negalavimai, bei blogas nusijautimas, nuobodulys ir apmauda, pervargimas ir vargų nebepakelimas, *tėra dalinai tiesioginė apleisto kūno pasekmė?*

4) *Ar žinai*, kad toks asmuo yra *gyvenimo šešelis* ir skursta gyvenimo trupinėliais, nes negali pažinti *gyvenimo pilnybės?*

5) *Ar žinai*, kad asmenybė tik tuomet yra galimai tobula, kai jos ir protinės ir fizinės galės yra pusiausvaroje, ir kad tą pusiausvarą dalinai tramdo *neįvairinamas kasdieninis darbas?*

6) *Ar žinai*, kad visiems čia galams yra tikras ir ištirtas vaistas, kuris bematant tave atnaujins? *Tai fizinis lavinimas laisvalaikiu.*

“Sargyba.”

—x—
SPORTO ANEGDOTAI.

Ažuolyne žaidžiamas futbolas. Publika domiai seka.

Jautresni žiūrovai net kojomis trypčioja lyg, sakysi, rengiasi atmušti galvotrūkiškais skriejantį kamuolį.

Ir štai netikėtai kamuolis pasprunka į publiką... Pagyvenęs žmogus pasijuto galįs sulaikyti tą nevydoną. Ir kai tēkš koja!.. tiesiog į kelmą, greta kur jis stovėjo.

Futbolas kvatodamas nuriedėjo pro šalį. Publika nežmoniškai ėmė žvengti...

Mat, pagyvenęs žmogus nuardė savo žvilgančio batuko “lekerkos” snukį.

Bėda nespirtininkui!

“Sargyba”.

ŽINIOS IŠ SPORTININKŲ JUDEJIMO.

Chicago, Ill. Sausio 26 d. parapijos mokyklos kambary įvyko L. Vyčių 36 kp. sporto sekcijos metinis susirinkimas, kurį malda atidarė St. Pieža. Susirinkime dalyvavo visi basebolo komandos nariai, buvo ir pašalinių svečių. Prezidiuman išrinkta F. Gužikas, — pirm., P. Buividas, — rašt. Susme buvo perskaityta eilė laiškų ir plačiai apkalbėta planai ateities veikimui, taip-gi išrinkta atstovai į Chicagos Apskričio Vyčių Basebolo sąjungą.

Atsilankęs "Vyčio" redaktorius Ignas K. Sakalas trumpai pakalbėjo apie sporto naudingumą, ragindamas visus uoliai darbuotis, kad ateinančią vasarą mūsų kuopos sp. sekcija atsistotų pirmoje eilėje Chicagos Basebolo Sąjungoje.

Paskui nutarta atsikreipti į McKinley parko užvaizdą, kad gavus "gymnazium" žieminio sporto praktikoms. "Gymnazium" gautas ir dabar jau kiekvieną sekmadienį 12 val. dieną įvyksta bandymai.

Ant galo J. Petravičius išrinkta melderium basebolo komandai. Reikia pažymėti, kad J. Petravičius yra gerai susipažinęs su basebolo sportu, delto tikimės, kad jo vadaujama 36 kp. basebolo komanda ateinančią sezoną nustebins chicagiečius sportininkus. Be to, visi yra pasiriję šiemet laimėti sporto sąjungoje šampionatą ir gauti sidabrinį vazą (cup).

Valio L. Vyčių 36 kp. sporto sekcija!
S. P. Korespondentas.

—x—

Wilkes Barre, Pa. — Sausio 25 d. L. Vyčių 15 kp. jaunamečių besketbolo komanda laimėjo 20-tas rungtynes su Pittston Comets. Rungtynės įvyko Šv. Trejybės parap. salėje. Rezultatas: Vyčiai padarė 17, Pittston Comets — 12.

—x—

Worcester, Mass. Vasario 10 d. įvyko besketbolo žaidimas tarp L. Vyčių vietinės ir Waterburio kuopų, kurią laimėjo Waterburiečiai padarydami 16 prieš Worcesteriečių 10. Prieš suaugusių žaidimą, Worcesterio Vyčių jaunamečių besketbolo skyrius žaidė

su švedų "Meteors" klišu. Žaidimą laimėjo Vyčiai: 12 prieš 9.

Publikos buvo pilna salė. P—is.

—x—

Waukegan, Ill. L. Vyčių 47 kuopos sporto sekcija turi besketbolo uniformas ir lošėjų net dviem komandom. Gaila tik, kad negali lošti, nes neturi vietos — "gymnazium." Vis-gi ligi pasibaigs besketbolo sezonas, žadama sulošti keletą "gėmių." P—ka

—x—

Šių metų sausio pabaigoje iš Kauno išvyko į Klaipėdą Lietuvos futbolininkai, kur turės įvykti futbolo rungtynės tarp anglų ir lietuvių.

—x—

— Sausio pabaigoje Kaune įvyko visų Lietuvos sporto organizacijų atstovų suvažiavimas, kuriame dalyvavo Lietuvos Fizinio Lavinimosi Sąjunga, Lietuvos Jacht Kliūbas, Žydų gimnastikos ir Sporto Sąjunga "Makabi", Kauno Sporto Kliūbas, kaip kolektyvės tos organizacijos nariai — įstaiigos: Švietimo Ministerija, Krašto Apsaugos Ministerija, Šaulių Sąjunga ir Gimnastikos ir Sporto Federacija — viso 22 atstovu. Suvažiavime padaryta daug svarbių fizinio lavinimos klausimais nutarimų. Ant galo išrinkta Centro Komitetas ir įvairios komisijos.

"K. B."

—x—

"Norint, kad kūnas klausytų dvasios, reikia tą kūną išgydyti pirmą nuo liguistų jausmų; kūnas neturės tuomet pikty užburių ir pigiai nusilenks prieš dvasią. Tam tikras vaistas yra krutėjimas šviežiam ore — ypač jaunystėje ir kumet begalint šaltas vanduo."

Gerutis "Sargyba".

Bibliografija ir Kritika.

ŠVIETIMO DARBAS. Švietimo Ministerijos mėnesinis laikraštis. Red. A. Vireliūnas. 11 Nr. Lapkričio mėn. Pustl. 393—478. Kaunas, 1922 m.

Kiekviena tauta rūpinasi savo krašto švietimu. Neatsilieka ir lietuviai. Lietuvos Švietimo Ministerija darbuojas savo žmonių švietimu ir kultūrinimu. Tam tikslui ji leidžia ir mėnraštį „Švietimo Darbas“, kuriame apibudina ir nušviečia užbriežtasias švietimo prievoles ir priemones.

Šis „Švietimo Darbo“ 11 numeris begalo įdomus. Turinys pritaikintas švietimo darbui. Sofijos Čiurlionienės (Kymantaitės) kurinys „*Apie Tautos Auklėjimą*“ vaizduoja tikrąjį pagrindą... Žmogus gyvena tam, kad augtų, kiltų ir pilniausiai pareikštų save. Gi tauta gyvena tam, kad reikštų savo tautos dvasią per meną ir gyvojo gyvenimo kūrybą. Anot jos, „didžiausias darbas, kurio mūsų kraštas reikalingas, yra išauklėti žmonių, duoti kuodaugiausia tų žmonių, ant kurių pečių galės pasiremti valstybės rumas, kurių dvasioj glūdės gyvoji jėga“. Žmogų auklėti tai mokyklų ir mokytojų didžiausias uždavinys. „Jaunosios kartos auklėjimas yra šandieną lygiai tas pats patriotinis darbas, pareiga, kaip gynimas valstybės nepriklausomybės, kareiviavimas ir kiti. Auklėti dorus, kilnius žmones tai yra statyti tvirtą Lietuvą, kuri klestės laimėje, o jeigu ir audros pakils, tai mokės ir tada nepaminti didžiausių savo vertybių ir išlikti. Tautos auklėjimo darbas tai yra gražiausias idėjos darbas“... — Autorės kurinys vos pradėtas ir tęsis gal per keletą numerių.

Visi raštai yra rinktiniai ir atstatinami. Juozas Žilevičius gvildena Dainą ir Muziką Lietuvos mokyklose; A. Vireliūnas tyrinėja Gimtinės pažinimo pradus ir kalbos mokslą; J. Vabalas-Gudaitis nušviečia Lietuvos Mokyklos kurimą ir daug kitų rašytojų savo raštuose neatsilieka nuo užbriežtojo tikslo. Jais visais reikėtų susidomėti.

Taip-gi žymėtini Lietuvos mokytojų straipsniai švietimo reikalais. Paliečia ne tik Lietuvos švietimo užduotį, bet sykiu do-

mi, kaip panašus darbas yra atliekamas užsieny ir tą visą pritaiko saviškiams. Galo randasi oficialinis skyrius, kuriame įtalpinta įvairios instrukcijos švietimo darbui.

Švietimo Ministerijos mėnesiniu laikraščiu reikia gėrėtis. Prie naujo redaktoriaus A. Vireliūno matyti viskas tarpsta. Jau nebėra tų kivirčių ir negeistinių raštų, kaip būdavo Vincui Krėvei redaguojant. Užtad reikia sveikinti naują redaktorių ir palinkėti, kad garbingai ištesėtų užbriežtoje savo darbuotėje. Tik viena, rods, reikėtų pažymėti „Švietimo Darbo“ laikraščio gyvenimo metus.

A. Tam—as.

—x—

KOPTŲ RANKRAŠČIAI (Manuscriptai)

Vėlionis J. Morganas, atpirkęs Koptų rankraščius, pavedė juos D-ruvi Hyvernatui atnaujinti. Darbas buvo pradėtas Romoje, Vatikano Knygyno laboratorijoje. Didžiūma tų rankraščių buvo palaidi ir be atsargumo negalima buvo jų naudoti vert mams. Reikėjo atnaujinti ir apdaryti. Taigi, kiekviena rankraščių dalis buvo specialiai fotografuojama ir darbas pasekmingai ėjo. Pasaulinis karas sutrukdė pradėtąjį darbą. Tačiau, karui pasibaigus vėl buvo pradėtas darbas.

Iš dvylikos ruošiamų kopijų Popiežiui, tik pirmutinė užbaigta ir įteikta dabartiniam Šv. Tėvui. Antroji kopija bus dovanota Amerikos Universitetui. Sakoma, kad tų rankraščių atnaujinimo darbas pasekmingiausia vedamas ir už tai Popiežius kongratuliuavo D-rą Hyvernatą.

Koptų rankraščiai siekia gilios senovės. Kai-kurie nustato laiką tarpe 823 ir 914 m., gi kiti dėl jų varosi į dar gilesnę senovę.

Minimi rankraščiai buvo surasti Arabų, jiems bekasant senovės vienuolyno griuvėsius ties Hamouli, Egipte. Surastieji rankraščiai buvo paslėpti rastose sienų spintose ir gražioje tvarkoje, bet Arabai, norėdami daugiau pasipelnyti, sumanė parduoti atskiromis dalimis ir lapais. Tuo laiku senis

Morganas atpirko visus rankraščius, bet jau stigo kai-kurių dalių ir lapų. Rūpintasi surasti ir atpirkti stokuojančias dalis ir lapus. Gi jaunasis Morganas turėjo laimės gauti penkius kitus koptų rankraščius ir nupirke, kad papildžius kolekciją.

Koptų rankraščių dokumentai yra didelės svarbos Egiptėnų liturgijos ir bibliškų tyrinėjimų studijai. Jų tarpe randasi šešios pilnosios Senojo Įstatymo knygos, beveik visos Evangelijos ir 19 gromatų, taipgi liturgiškieji veikalai ir apokrypiniai raštai. Kopijų notos nurodo, kad tie rankraščiai buvo ruošiami Arkangelo Mykolo vienuolynui arba iš jo buvo perkelti į kitą kokį vienuolyną.

A. Tam—as.

—x—

Įvairios žinios.

PIRMUTINĖ LIETUVAITĖ GAVO FILOSOFIJOS DAKTARO LAIPSNĮ.

P-lė Mar. Andziulytė, pragarsėjusio Amerikoje misionieriaus kun. Pijaus Andziulio brolio duktė, septintą vasario š. m., išlaikė Fribourge (Šveicarijoje) kvėtimus ir gavo filosofijos daktaro laipsnį.

Vietiniai lietuviai studentai karštai sveikino tautietę, filos. daktarę, ir įteikė atminčiai dovanėlių.

(“Dr-gas”).

Užtepė žydų ir lenkų kalba parašus. Naktį iš 3 į 4 vasario nežinomi asmenys Kaune užtepė degutu ar smala krautuvių ir įstaigų iškabų parašus bei gatvių pavadinimus ne lietuvių kalba. Vasario 5 d. Kauno miesto taryba tą neapgalvotą darbą papeikė ir iš miesto valdybos izdo paskyrė 5,000 litų lėšų toms iškaboms pataisyti. (“T. B.”).

— Mišios sukaktuvėms paminėti. Vasario 4 d. Kaune Vytauto bažnyčioje buvo atlaikyta šv. Mišios atminčiai metinių sukaktuvių ištrėmimo iš Vilniaus 33 lietuvių ir gudų veikėjų, už išvadavimą Vilniaus ir del blaivininkų šventės. Pamokslą sakė kan. Tumas. (“L—vė”).

— “Dievų nuvertimas”. Maskvos Komunistų Jaunimo Sąjunga reikalauja, kad sausio 7 d. būtų paskelbta valstybės šventė vardu “Dievų nuvertimas”. Tą dieną visoj Sovietų Rusijoje turėtų būti prieštykinės demonstracijos. (“L. Ž.”).

— Koperniko 450 m. jubilėjus. Šiomet sukako 450 metų nuo gimimo astronomo Koperniko. Toronio mieste, kur Kopernikas gimė, vasario 18 ir 19 d. buvo surengtos iškilmės.

— Lietuvos neprikl. 5 m. sukaktuvės. Lietuvos laikraščiai praneša, kad vasario 16 d. 5 metų sukaktuvės Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo vietoje Lietuvoje buvo iškilmingai apvaikščiotos. Kaune ta diena buvo labai iškilmingai praleista.

— “Aušros” sukaktuvės. Kaune susidarė Komitetas “Aušros” 40 metų sukaktuvėms paminėti. Iškilmės įvyks šv. Kazimiero dienoje, kovo 4. Laikraštis “Aušra” Dr. J. Basanavičiaus įsteigtas Prūsų Lietuvoje pradėjo eiti 1883 m.

— Konkursas katalikiškam pradžiamoksliui. Lietuvos Katalikų Mokytojų Sąjungos Centras skelbia konkursą katalikiškam pradžiamoksliui vadovėliui. Laikas nustatytas rugp. 1 d., š. m. Premija 1000 litų. Premijuoto vadovėlio autorius visas teises pasilieka sau. (“L—vė”).

— Kipras Petrauskas ir Sodeika žada atvykti Amerikon. Žiniomis iš Kauno, ši pavasarį žada atvykti Amerikon Liet. Valstybės Operos atstovai: Operos direktorius Sodeika ir p. Kipras Petrauskas, Operos organizatorius. (L. I. B.)

— Komitetas karo laivui įsigyti. “L. Ž.” pranešimu, iš grįžusių amerikiečių Kaune susitvėrė komitetas, kuris nutaręs kreiptis į Amerikos lietuvius, kad jam padėtų nupirkti karo laivą Klaipėdos uostui ir jūrėms saugoti. Komitetas Lietuvoje jau pradėjo rinkti aukas.

— Jauna karžygė. Klaipėdos sukilime sužeista Šiaulių gimnazijos mokytoja, kuri vyriškais rūbais persirengusi slapta perėjo sieną ir narsiai dalyvavo kovose už Klaipėdą. (“L. Ž.”)

— Kova už savo kalbą. Kaune yra kinematografas vardu “Triumfas”. Sausio 23 d. rodant veikalą “Atlantida” Kauno lietuviai moksleiviai pakėlė truksmą ir ekraną apmėtė žaliais kiaušiniais del netaisyklingų lietuvių kalboj parašų. Reikia pažymėti, kad Kauno kinematografuose ant ekranų eina parašai penkiomis kalbomis: lietuvių rusų, vokiečių, latvių ir estų. Kitose kalbose parašai kuotaisyklingiausi, gi lietuvių kalboj sudarkyti... Del to įvykio atvykęs Apskritis Viršininko padėjėjas ir Valstybės Gynėjas sustatė protokolą ir žadėjo “Triumfo” savininką patraukti teisman. Taip tai Lietuvos jaunimas stoja už savąją kalbą.

— Mažosios Lietuvos atstovas Did. Lietuvai tapo paskirtas visiems žinomas Jonas Vanagaitis, kuris sausio 28 d. atvyko Kaunan. Priėmimas įvyko Karo Muzėjų su didele iškilme.

— Lietuvoj priviso daug vilkų. Žemaitijoje, Kuršėnų ir Kurtavėnų apylinkėj pasirodė ir papiove keletą smulkesnių gyvulių. Apie Romiškį, Juzintus vilkai užpuolę net žmones. Beeinančią keliu mergaitę sudraskė, jog ir kaulų negalima buvo surinkti. Vilkai naktimis ateina į kaimus ir jei jiems nepasiseka ką kitą pagriebti, tai bent šunį sugavę nusineša. “Laisvė”.

— Kiek ploto ir kiek gyventojų Lietuvoje. Centralinio Statistikos biūro žiniomis, Lietuvos valstybė be Vilniaus ir Klaipėdos, turi dabar ploto 52,810 kv. kilometrų, 2,404 tūkstančių gyventojų ir padalinta į 20 apskričių. (“L. Ž.”).

— 12,000 žmonių automobiliai užmušė. Natio-

nal Safety Council paskelbė, kad praeitais metais visoje šalyje automobiliai užmušė daugiau 12,000 žmonių. Tan skaičiuojama ir tie žmonės, kurie žuvo nelaimėse su automobiliais. Daugiausia žuvo New Yorke. Paskui seka Chicaga.

— Lietuvos tauta dauginasi. Per pirmąjį 1922 m. pusmetį Lietuvoje buvo 26 tūkstančiai gimimų ir 18 tūkstančių mirimų, vadinasi 8 tūkstančiai priaugo. Už kokių 20-ties metų galima tikėtis kokių 5 ar 6 milijonų lietuvių gyventojų. Kauno "Vienybė".

— Du vilku Kaune. Sausio 21 d. vienos divizijos buvo surengta medžioklė ant vilkų. Joje iš Kauniečių dalyvavo p. Behkas, Kaupas ir Amerikos vice-konsulas Lorencenas. Medžioklės rezultatu buvo: kauniečių nukauti du nepaprasto didumo vilku, kurie parvežus į Kauną kiekvieną stebino savo nepaprastu ūgiu ir ilčių didumu. Pasakojama, kad šiemet ypatingai daug vilkų privisę ir pagirių gyventojai negali jų atsiginti.

Rengiama kita medžioklė, į kurią, kaip girdėt, busią pakviestas ir Suv. Valst. ministeris Coleman. "Laisvė".

Jaunimas D. Lietuvoje.

(Nuo mūsų korespondentų Lietuvoje).

MOSĖDIS. Mosėdžio K. J. S. Pavasario Sąjungos kp. matydama alkoholio kenksmingumą žmogaus organizmui, ekonominei tautos gerovei ir visuotinajai kultūros pažangai, nutarus savo visuotiname narių susirinkime praeitų metų gruodžio mėn. 24 d. įsteigė Abstinentų sekciją, kurion iš sykiu prisirašė 24 nariai-pavasarininkai.

Be to, sekcijos nariai sumaningai pasitarę, kiekvienas, sulig išgalės paaukoko užsiprenumeravimui "Sargybos" tikslu platinti liaudies tarpe.

Po ilgo ir draugiško pasikalbėjimo, narių pasižadėta uoliai remti ir platinti priešalkoholinę literatūrą (žinoma, tame skaičiuoj ir savo organą — "Sargybą").

Ateity, Dievui padedant, turime vilties užimti šioj usnėtoj dirvoj platesnes veikimo ribas.

Sielos Aidas.

SKUODAS. Šiais mokslo metais Skuodo Ateitininkų veikiamą neblogai, ypač daug pasidarbuota aukų rinkime, kurio darbas pradėtas praeitų mokslo metų gale, t. y. prieš išsiskirstysiant vasaros atostogoms ir tebetęsiamas iki šiol. Daugiausia jų surinkta Zem. At-kų Sušelp. Fondo naudai, bet gavus paraginimą ir aukų rinkimo blankas, pradėta rinkti Vyr. L. K. At-kų Fondui Kaune.

Reikia tikėtis Skuodo At-kų nenuilstant šio darbo tęsime ir toliau.

Sielos Aidas.

KRETINGA. Nors Kretingos At-kų kuopelė jau kelintus metus gyvuoja, bet gyvenime jos vardo, rodos, niekas nėra girdėjęs. Reiškia, veikime jina buvo vos gimus apmirusi. Šiemet, ačiu Dievui, pra-

dėta krutėti. Sakau "krutėti", nes pilnoj žodžio prasmėj "veikti" negaliu pagirti. Ir štai delko. Tikras veikimas reiškiasi tiktai ten, kame viešpatauja draugiškumas ir punktualumas, o čia — kaip tik šių dviejų labiausia ir stokuojama, ypač paskutiniojo.

Turint veiklių ir energingą kuopelės pirmininką — yra vilties šviesesnei ateičiai.

Sielos Aidas.

TELŠIAI. Jau nesigilinant į šios kuopos naminių veikimą, pilnai galima pavadinti Žemaičių Ateitininkų tvirtovę, nes jos darbo — nenuilstamo triūso žymių pakankamai randasi Skuode, Kretingoj, Plungėj ir tt., žodžiu — visose Žemaitijos Ateitininkų kuopose.

Už šią idėją reikia tik padėkoti.

Sielos Aidas.

LAUKUVA. Antrą Kalėdų dieną Jaunimo sągogos Pavasaris kp. surengė vakarėlį. Vaidino III veiksmų komedią "Velnius spąstuose" ir "Sibiro kalėjimas." Veikalai nusisekė. Publikos buvo pilnutėlė salė. Po vaidinimo Jaun. koras, vietos vergonininko S.Jurgučio vedamas, padainavo apie devynias daineles, kurios publikai patiko, ypač "Pasisėjau žalią rūtą"... ir "Priešas mūsų jėgas traukia"... (Aleksio). Publikai reikalaujant, kai-kurios dainos buvo paantrintos keletą kartų.

Tupis.

LAUKUVA. Mūsų jaunimas Pavasarininkai darbuojas: rengia vakarėlius, daro paskaitas, tik negera, kad su geru ir blogumas seka, ypač kas jaunuolius, net ir iš Pavasarininkų, patraukia. Tai prakeiktoji degtinėlė. Jei mūsų valdžia nesiims griežtų priemonių kovai prieš svaigalus, tai jie gali užviešpatauti ir pavergti visą tautą. Jau dabar dalis žmonių yra didžiausiame skurde.

S. Jurgutis.

LAUKUVA. Sausio 14 d. Jaun. sągogos Pavasaris kuopos įvyko visuotinas susirinkimas, kuriame buvo perrinkta valdyba. Pirmininku išrinktas K. Audrekus. Susirinkimas buvo labai linksmas koro dainomis ir kuopos muzika. Atlikę kuopos reikalus, jaunimas žaidė ir pašoko ligi 6 val vakaro.

S. Jurgutis.

PRIENAI (Mariampolės apskr.) Čia nuo 1917 m. veikia progimnazija. 1917 m. įsisteigė tik dvi klasės. Šiemet yra 6 klasės, su laiku bus ir visa gimnazija. Išpradžių prog. neturėjo savų namų. Rūpesniu direktoriaus kun. P. Martišiaus įsigijo savus namus, kuriems ir Jūs, broliai Vyčiai, paaukkojot daug sunkiai uždirbtų dol. Užtat mes esame Jums dėkingi. Dabar mokinių yra 300 su viršum. Dauguma yra susibūrę į Ateitininkų ir Jaun. Ateitininkų kuopeles, kurios gan puikiai veikia: turi knygynėlį ruošia paskaitas, leidžia laikraščius ir tt. Gimn. bute yra gan didelė salė, kurioje daro susimus Pavasarininkai, Ūkininkų sąjunga, Moterų draugija ir kitos organizacijos. Čia jaunimas gan apsišvietęs. Šiemet ypač žymiai sunažėjo smuklės: iš 18 liko vos 3 ir 1 alinė.

Mokyns.

Pijus Janušaitis ir Elzbieta Pauliukutė.

Spalio 17 d. Šv. Jurgio bažnyčioje (Cleveland, Ohio), priėmė moterystės Sakramentą Pijus Janušaitis su E. Pauliukute. Sakramentą suteikė klebonas kun. V. J. Vilkutaitis. Abu yra L. Vyčių 25 kp. darbštūs nariai. Elzbieta Pauliukutė-Janušaitienė priklauso prie kuopos nuo pat pradžios jos susitvėrimo ir visą laiką kore dalyvavo. Pijus su virš metai kaip priklauso prie kuopos ir labai pamylėjęs L. Vyčių Oragnizaciją. Šiemet eina izdo globėjo pareigas. Be to, yra S. L. R. K. Amer. 50 kuopos ir L. D. S. 51 kuopos fin. raštininkas. Janušaitis yra Amerikoj gimęs ir augęs, jaunoji atvykusi iš Lietuvos.

Jaunai porai L. Vyčių 25 kp. linki laimingos ateities.

Alvitas, (Vilkaviškio apskr.). Išrinkus naują 1922—23 m. L. K. J. S. Pavasario kuopos valdybą ir revizijos komisiją, būtent: Pirmininku — Grajauskas Vincas, vice-pirmininku — Kilikevičaitė Izabelė, izdininkas — Bačinskas Jeronimas, sekretorius — Bačinskas Vincas, knyginku — Ramanauskaitė Adelė ir revizijos komisijon: kun. Vl. Maslauskas, Didrikaitė Albina ir Čizauskas Vincas, kuris taip-pat yra pirmininku komisijos vakarėliams rengti, kuopa lyg iš miego pabudus vėl ėmėsi darbo. Tuoj surengta du vakarėliai.

Didžiausias trukumas, — tai neturėjimas savos salės susirinkimams ir kitiems suėjimas laikyti.

Gaila, kad labai mažai yra knygynėly knygų, vos apie 300 ir tos jau kuone visiems žinomos, nes daugumas narių su noru jas skaito.

Narių kuopoje yra 235.

Kukutis.

Laukuva. Sausio 28 d. Jaun. koras buvo surengęs koncertą, vadaujant vietos vargonininkui S. Jurgučiui. Padainuota 10 dainelių. Deklamauta eilės ir pasakyta monologai. Be to, klebonas kun. Steikūnas padeklamavo "Nebtarnauja apetitas", kuris savo nudavimu publiką labai prijuokino. Po programos buvo šokiai ir žaislai. Vakarais baigėsi 12 valandą.

Lakštingalas.

VIDUKLĖ (Uk. aps.) Lapkričio 25 d. Viduklės ir Vailabų Pavasarininkai apvaikščiojo savo metinę šventę.

9 val. Vailabų Pavasarininkai, giedodami šventas giesmes, su vėliava atėjo Viduklėn. Čia juos sutiko Viduklės Pavasarininkų kuopa, nuoširdžiai pasveikino ir giedodami nuėjo bažnyčios linkui. Prie šventoriaus kun. Vaitiekūnas visus sutiko ir įvedė bažnyčion. Laike pamaldų Pavasarininkai klūpojo eilėmis po 4 šonais; ir daugelis ėjo prie Šv. Komunijos. Tas reginys taip sujudino žiūrinčiuosius, kad nekurie net apsiverkė, regėdami, kaip mūsų katalikiškasis jaunimas prisirišęs prie tikėjimo ir Bažnyčios. Beto visą laiką buvo giedama gražios giesmės. Po pamaldų abi kuopos nuėjo salėn, kur valandėlę keitės džiaugsmu ir laime. Paskui atsisveikino su kun. Vaitiekūnu, kurs buvo tyčia atvykęs į tas Pav-kų iškilmes iš Žalpių. Vailabų Pav-kams išėjus namo, Viduklės Pav-kai surengė trumpą pasilinksminimą ir kartu padarė susirinkimą. Tarp kitko tapo išrinkta valdyba 1923 m. Tą dieną prisirašė prie pav-kų 60 naujų narių.

Pilkvarnis. "Vienybė".

— X —

JAUNIMAS M. LIETUVOJE.

Kaip mūsų jaunieji atbunda ir išpažįsta esą tikrais lietuviai, parodo susiėjimas "Vilties" Draugijos, kuris atsibuvo šio mėnesio 4 dieną p. Skerio salėje, Priekulėj. Kadangi Valdybos draugai kuone visi stovi kareivio eilėse, tai draugai patys sušaukė susiėjimą. Buvo jau aiškinta matyt, jaunųjų būrelius einant į susirinkimą. Antroj valandoj buvo salė pilna ir visi laukė prasidėjimo. Tada atvėrė pirmininkas susirinkimą. Labai širdingais žodžiais kalbėjo jis apie šių dienų įvykius. Jis prisiminė ir mūsų puolusiųjų karžygių, kurie prie išvadavimo mūsų brangiosios tėvynės paliko savo gyvybę. Del jų pagerbimo visi susirinkusieji atsistojo. Tada buvo užprašyta, kad nedraugai įstotų iš mūsų draugiją. Džiaugsmas buvo matyti, kaip dabar jaunieji susipranta, nėra beveik visi nedraugai pastojo draugais.

Sekėsi trumpa, linksma valanda, kur jaunieji mažuma pasilinksmino. Keletą gražių dainelių padainavus užsibaigė apie 5-tą val. susiėjimas.

Labai ačiu ir anam mūsų broliui, kareiviui, kuris taip gražiai ant pianino paskambino.

Širdingai veliju, kad tokie susiejimai atsitiktų dažniau, o ir mūsų jaunimas prisidėtų — tik vis skaitlingiau. Jaunimas, tai mūsų ateitis. O mūsų ateitis buvo ikišiol labai tamsi, bet dabar pradeda kaip koki aušra skaisčiai prašvisti. Taigi į darbą už mylimą šalį!

Ten buvęs. ("Pr. L. B.")

—x—

Rusnė. Sausio 20 d. Rusnės jaunimo draugija "Tiltas" laikė visuotiną susirinkimą. Padainavus Lietuvos imną, pirmininkas atidarė susimą ir visus draugus širdingais žodžiais pasveikino, nurodydamas šio laiko svarbumą ir prašydamas kiekvieno šelpti Lietuvos Atgimimą.

Nutarta vasario 17 d. surengti Rusnėje šventę. Programa prasidės 5 val. po pietų. Nario mokestis šio meto bertainiui nustatytas: aktyviams nariams 50 auksinų, o pasyviams 200 auks. Kurie neišsigali mokesčio mokėti, galės kreiptis į valdybą, kad palengvintų.

Pabaigus svarstymus padainuota keletas gražių dainų ir pažaista. Po pranešimo vieno svečio, kuris buvo atvykęs iš D. Lietuvos, susirinkimas uždarytas. ("Pr. L. B.")

—x—

Vanagai. Sausio 28 d. pas p. Klimkaitį Agluonoose įvyko susirinkimas jaunimo draugijos "Eglė", kuri buvo apmirus. Išrinkta dr. jos valdyba ir nauja jėga žadama pradėti veikti. ("Pr. L. B.")

Kas Jaunimo Veikiama.

WAUKEGAN, ILL. Kuopos darbuotė. L. Vyčių 47 kp. Literatinė Komisija yra gyviausia šaknis. Netik savo pareigas dramos srityje gražiai atlieka, bet ragina sparčiau darbuotis ir kitas kuopos šaknis, kaip sporto, muzikos ir k.

Užgavėnių vakare kuopa buvo surengus pasilinksminimo vakarą. Nors vakaras plačiai po visą miestą buvo išgarsintas, bet, ant nelaimės, vakare atėjo nepaprasta sniego puga, o šaltis siekė 10 žemiau zero. Vienok Vyčiai nenusiminė. Susirinko, katrie galėjo ir pasilinksmino padarydami kuopai dargi pelno.

Vas. 7 d. įvyko mėnesinis kuopos susirinkimas. Narių susirinko nedaug. Jaunimo draugijai reikėtų gal sus-mus du arba tris syk į mėnesį laikyti. Tai nėra per daug, o kuopai iš to gali būti daugiaus naudos.

L. Vyčių Centro Valdyba jau paskelbė vajú prirašymui naujų narių. Waukegane yra daug jaunų mergaičių ir vaikinių, kurie nepriklauso nei prie jokių draugijų. Pritraukime juos prie kuopos ir... laimėsime Centro dovaną.

P—a.

—x—

DU BOIS, PA. Klaidų atitaisymas. 2-me "Vyčio" numeris tilpusioje korespondencijoje iš Du Bois, P. apsilenkta su teisybe. Rašoma, kad Vyčių besketbolo valdybon išrinkta J. V. Ištikrųjų-gi išrinkta šie asmenys: Manadžerius — Tamas Lesevičius, kapitonas — Juozas Rakauskas.

Paskui kuopos valdybos izd. išrinkta ne Baikauskiūtė, bet Rakauskiūtė. Įsirašius kuopon nauja narė ne Prencakčiūtė, bet A. Prancevičiūtė.

Viktutė.

—x—

SPRINGFIELD, ILL. "Valentine Šokis". Vasario 19 d. Bidwell Dancing Academy L. Vyčių 48 kp.

įrengė "Valentine šokį". Publikos buvo apie pusantro šimto. Iš visko matėsi, kad Vytės rūpestingai rengėsi prie šio vakarėlio stengdamosios padaryti jį gražiu, linksmiu ir įvairiu. Komisijos narės Josephine Sugentaitė ir Elena Šiupeniūtė savo pareigas gražiai atliko. Visa kuopa džiaugiasi turėdama savo tarpe tokias veiklias nares. Ištikrųjų, jei apsiima jos ką padaryti, tai visą širdį įdeda į tą darbą (ne dėl garbės kaip kitos daro), užtat ir pasekmės visuomet yra geros. Be to, šiame vakare per lioteriją išleista "Hope Chest", kurį laimėja Antanas Girdžius, kp. narys. Taip-gi dėžę saldainių laimėjo Ona Adomaičiūtė. Pelno kuopai liko 300 dol.

Nebus pro šalį pažymėti mūsų dviejų mergaičių pasižymėjimą. Per Marijonos Sugentaitės ir Julės Gedminaitės rankas už bilietus dėl "Hope Chest" įplaukė 100 dol.

Lašas.

—x—

MONTREAL CANADA. Vakaras. Vasario 11 d. L. Vyčių 33 kuopa buvo surengus vakarą su mišra programa. Vedėjum buvo mokytojas Jonas J. Pocius, o kiekvieną programos dalį aiškino publikai gerb. kun. P. Vanagas.

Pirmiausia vaidinta "Šventos Akvilinos Kankinės Mirtis". Veikalas gražus, vaizduojantis senovės krikščionių persekiojimą. Visi artistai-mėgėjai savo užduotis gerai atliko. Ypatingai A. Bandziūtė Akvilinos rolėje išėjo kaip tikra artistė. Kiti ir-gi gerai vaidino.

Po vaidinimo studentas Bačys, atvykęs iš S. V. Amerikos, kalbėjo apie jaunimo organizaciją. Reikia pažymėti, kad tokių gražių prakalbų Montrealio jaunimui pasako ir mokytojas Jonas J. Pocius. Jis nuolatos ragina jaunimą spiestis po L. Vyčių vėliava.

Turime vilties, kad, laikui bėgant, Montrealio lietuvių jaunimas susispies į vieną kilnią jaunimo

organizacija, nes tame reikale eina pagelbon gerb. mūsų klebonas kun. P. Vanagas. Jau praėjo tos juodos dienos, kuomet mūsų organizacija Montreale buvo niekinama. Daugelis patyrė, kad Vyčiai nėra tokie, kokiais kai kurie perstatė; kad Vyčiai uoliausiai dirba Tautai ir Bažnyčiai.

Šiame vakare taipgi išgirsta gražių dainų ir deklamacijų, kurias atliko mažos mergaitės iš lietuvių mokyklos.

Ant galo Šv. Kazimiero par. koras, vedamas varg. Jono Aučiaus, padainavo kelias dainas. Programa baigta tautiniu imnu.

Publikos buvo neperdaugiausia. Kurie atsilankė, visi gėrėjosi vakaro programa, ypač vaidinimu. Taigi ar nevertėtų tas veikalas atkartoti ir duoti progos visiems lietuviams pamatyti.

Įrengimu šio vakaro daugiausia pasidarbavo kuopos pirmininkas Juozas Braknys ir mokytoja A. Bandžiūtė. Garbė jiems!

Vytis.

—x—

HOMESTEAD, PA. Metinis kp. sus-mas. Sausio 24 d. L. Vyčių 11 kp. laikė mėnesinį susirinkimą, kurį atidarė pirm. P. Švetkauskas.

Pirmiausia buvo apkalbėta nepabaigti kp. reikalai. Paskui nutarta surengti savybės vakarėlį.

Ant galo liko išrinkta 1923 metams kuopos valdyba, kurion įėjo šie asmenys: pirm. — Albina Onaitis, vice-pirm. — Jonas Grėbliūnas, prot. rašt. — Ona M. Demšūtė, fin. rašt. — Adelė Petraičiūtė, izd. — A. Bardžilauskas, izdo glob. — Veronika Vebelinūtė ir Ona Jenulevičiūtė, maršalkos — M. Švetkauskas ir J. Bulevičius.

Rašt.

—x—

CLEVELAND, OHIO. Susirinkimas. Vasario 12 d. Lietuvių Svetainėje L. Vyčių 25 kp. laikė mėnesinį susirinkimą. Narių susirinko daug. Sus-man atsilankė ir gerb. klebonas kun. V. Vilkutaitis, kurį nariai priėmė atsistojimu ir gausiu rankų plojimu. Šį sykį kuopon įsirašė šeši nauji nariai: O. Sadauskiūtė, M. Sadauskiūtė, M. Draugeliūtė, M. Natekiuniūtė, O. Natekiuniūtė ir J. Stankus.

Iš senų narių sugrįžo M. Ruseckas, seniau daug veikęs su Vyčiais, ir M. Subatkiūtė.

Pirmiausia komisijos išdavė savo raportus, kurie buvo priimti. Svarbiausiu šio sus-mo klausimu buvo — susivienijimas Vyčių kuopos su bažnytinių koru ir bendras veikimas visose srityse. Šis svarbus klausimas buvo plačiai svarstomas. Ant galo liko išrinkta komisija, kuriai pavesta toliau darbuotis tame reikale.

Nutarta ateinantį rudenį pastatyti scenoj istorinį veikalą "Išgriovimas Kauno pilies". Šis dalykas pavesta tvarkyti J. Kuzui ir M. Ruseckui.

Jas mylįs.

—x—

SO. BOSTON, MASS. Įkurtuvių vakaras. Vasario 13 d. L. Vyčių 17 kuopa buvo surengus įkurtuves arba atidarymą naujų kambarių Šv. Petro parapijos svetainėje, po Nr. 492 E. 7th St., City Pont.

Apie 8 val. pradėjo rinktis nariai-ės, taipgi ir jų rėmėjai gerb. svečiai. Vėliau atvyko ir svečias

kun. P. Kaščiukas, Šv. Kazimiero Draugijos įgaliotinis.

Apie 9 val. visi buvo pakviesti prie vakarienės. Atidarius kambario duris, visi nustebo pamatę puikų kambarį, papuoštą tautinėmis vėliavomis ir stalus nukrautus įvairiais užkandžiais. Nariai ir svečiai tuojau užėmė vietas ir visi gėrėjosi tokiu ištaisymu. Už valandėlės atėjo ir pats šeimininkas didžiai gerbiamas ir mylimas Dvasios vadas kun. K. Urbanavičius. Visi atsistojo ir pagerbė jį. Po trumpos maldos, kurią atkalbėjo gerb. kun. Urbanavičius, pradėta užkandžiauti. Visiems pasistriprius V. T. Savickas paaiškino vakaro tikslą ir pakvietė kun. K. Urbanavičių pakalbėti. Džiaugdamasis tokiu susipratusio jaunimo būriu linkėjo kuogeriausių pasekmių naujuose kambariuose ir ragino visus vienybėje darbuotis Tautai ir Bažnyčiai. Kun. Urbanavičiui pabaigus kalbą, V. T. Savickas pranešė, kad praeitam sus-me L. Vyčių 17 kuopa vienbalsiai nutarė paaukoti L. L. Paskolos boną 100 dol. Šv. Kazimiero Draugijai Kaune ir tuo įsirašyti į garbės narius. Ši auka čia pat ir įteikta kun. P. Kaščiukui. Kyla trukšmingas delnų plojimas ir šauksmas "Valio Vyčiai!" Priėmęs auką kun. P. Kaščiukas išreiškė Vyčiams padėką. Po to, V. T. Savickas atsikreipė į narius paskatindamas ir pavienius narius įsirašyti Šv. Kazimiero Dr-jon. A. Bendoraitis tuojau patiesė L. L. P. boną už 50 dol. Jį pasekė V. Valatka ir-gi paklodamas boną už 50 dol. o didis L. Vyčių Organizacijos veikėjas J. Meškauskas visus nustebinio patiesdamas boną už 100 dol. Katučiams, šaukiumi "Valio, L. Vyčių 17 kuopa ir jos nariai!" ir "Lai gyvuoja Šv. Kazimiero Dr-ja Kaune!" galo nebuvo.

Paskui dar V. Medonis paaukojo 5 dol., A. Bendoraitis įrašė savo sesutę Lietuvoj į metinius narius įmokėdamas 2 dol.

Priėmęs aukas kun. P. Kaščiukas pasakė pri-taikintą tam vakarui prakalbėlę, dėkodamas už didelę paramą ir linkėdamas kuopai viso gero.

Paskui sekė šokiai ir žaidimai. Pasilinksminę visi skirstėsi namo kupini gerų įspūdžių.

Koreponentas.

—x—

SO. BOSTON, MASS. Vasario 27 d., š. m., L. Vyčių 17 kp. laikė mėnesinį susirinkimą, į kurį atsilankė skaitlingai narių ir trys nauji nariai prisirašė. Įvairios komisijos, kaip tai šokių vakaro ir kambarių papuošimo išdavė raportus, kurie su pagirimu buvo priimti. Nutarta užpirti Mišias už gyvus ir mirusius narius ir tą dieną visiems eiti prie Šv. Komunijos.

Nutarta surengti šokių vakarą pirmą subatvakarį po Velykų. Be to, po Velykų bus statomas veikalas "Lizdas Naminio Liuto."

Šin susirinkiman atsilankė netikėtas svečias Feliksas Zaleckas, kuris pereitą rudenį buvo išvažiavęs Lietuvon. Viši nariai širdingai sveikino seną draugą, uolų veikėją mūsų Organizacijoj.

Tenka pastebėti, kad kai kurie nariai susirinkime tyčiomis daro trukšmą. Negražu Vyčiams taip elgtis.

Naujas Koreponentas.

UŽSISAKYKITE, SKAITYKITE IR PLATINKITE

"Tėvynės Sargą"

"Tėvynės Sargas", duodamas kas savaitė apie 12 puslapių visokių pasiskaitymų, plačiai dėsto visa, kas tik gali lietuviai rūpėti.

"Tėvynės Sargas" duoda straipsnių, kaip tvarkyti katalikiškais pamatais šeimyna, kaip auklėti vaikai.

"Tėvynės Sargas" duoda plačiai žinių apie Lietuvos ir viso pasaulio politikos gyvenimą. Taip pat rašo apie savivaldybių ir kooperacijos reikalus.

"Tėvynės Sargas" plačiai rašo apie mūsų tikybos reikalus ir katalikų Bažnyčios gyvenimą ir jos darbus.

"Tėvynės Sargas" duoda mėnesinius priedus: "Mažžemis ir Naujakurys", "Šeimyna", "Sveikata".

"Tėvynės Sargas" rašo, kaip vesti žemės ir namų ūkis, kaip gyvena ūkininkai kitur apie gyvulius, namų paukščius, apie valstybės ūkį ir tt.

"Tėvynės Sargas" mokina vaikelius gražiai apsiėti.

"Tėvynės Sargas" duoda lengvų pasiskaitymų geriausių mūsų rašytojų.

"Tėvynės Sargas" suteikia kiekvienam savo skaitytojui atsakymus į visokius paklausimus visai dovanai.

"Tėvynės Sargas" suteikia kas savaitė kuodaugiausia žinių iš Lietuvos ir iš viso pasaulio. Jame kiekvienas skaitytojas randa gražių eilių, pasakaličių, namokinių ir pasiskaitymų.

"Tėvynės Sargas" visuomet papuoštas gražiais paveikslais. Pagal savo didumą ir gražumą "Tėvynės Sargas" yra pigiausias laikraštis.

"Tėvynės Sargą" redaguoja J. Andziulis.

"Tėvynės Sargą" plačiai skaito katalikiškoji visuomenė.

Taigi pasiskubinkite užsirašyti "Tėvynės Sargą", nes vėliau pritrūks pirmųjų numerių.

"Tėvynės Sargą" kaina pristatant:
LIETUVOJE:

Metams	12 litų
9 mėnesiam	9 litai
6 mėnesiam	6 litai
3 mėnesiam	3 litai
1 mėnesiui	1 litas

Užsieniuose — dvigubai.

Mažžemiams, bežemiams, darbininkams ir naujakūriams 10 litų.
"Tėvynės Sargą" Redakcijos ir Administracijos adresas: Kaunas, Ožėskienės g-vė 3 Nr., II augštas.

Visuomeniškas Išpardavimas

Mes nupirkome 122,000 porų Suv. Valstijų Army Munson paslūtinius čėverykus. Miera nuo 5½ iki 12. Tai buvo visas likęs stakas vieno iš didžiusių Suv. Valstijų valdžios kontraktorių.

Šie čėverykai gvarantuojami šimtu nuošimčių. Tvirtos skūros, spalva tamsiai geltona, prisiūtas liežuvis nepraleidžia vandens ir dulkių. Tikra vertė šių čėverykų \$6.00. Kadangi mes pirkom ant sykio labai daug, tai galime pasiūlyti visuomenei

už \$2.95 pora

Prisiųskite teisingą mirą, užsimokėkite laiškanešui atnešus čėverykus arba prisiųskite Money orderį. Jeigu čėverykai nebus toki, kaip sakom, mes mielai sugrąžinsime pinigus ant pareikalavimo.

NATIONAL BAY STATE SHOE CO.
296 Broadway, New York, N. Y.

Išsirašykite 1923 Metams "TRIMITA"

"Trimitas" yra nepartinis savaitinis laikraštis, Šaulių Sąjungos leidžiamas. Jame gvildenami visų tikrų Lietuvos piliečių bendrieji reikalai ir klausimai. Iš pačios savaitės įvykių apžvalgos "Trimitas" skaitytojas, kitų laikraščių neskaitydamas, gali pakankamai apsipazinti su Lietuvos gyvenimo ir pasaudinės politikos svarbesniais įvykiais. "Trimitas" drąsiai kovoja prieš visokius Lietuvos išgamas, išnaudotojus ir nepriklausomybės priešus.

"Trimitas" dedama šiaip gražių apsakėlių, istorinių įvykių ir įžymiųjų žmonių gyvenimo aprašymų, straipsnių, eilių, retų atsitikimų ir mokslinių išradimų paminėjimų, plačiai rašoma apie sportą ir t.t.

"Trimitas" rašoma lengva ir mažamoksliams lengvai suprantama kalba. Ypač jaunuomenei "Trimitas" stengias būti tikru draugu ir patarėju jos organizacijiniams, Tėvynės gyvenime, visuomeniniams ir kultūriniam darbe.

"Trimitas" eina kas savaitė 32 puslapių knygelėmis. Jo kaina Lietuvoje—metams 7 lit. 50 centų; pusmečiui 4 litai; trims mėnesiams 2 lit. 25 centai, atskiras numeris 20 centų. Amerikoje: metams \$1.50, pusmečiui 80c. Atskiras num. 5c.

Amerikos Lietuviai! UŽSISAKYKIT "TRIMITA" sau Amerikoje ir savo giminėms bei pažįstamiems Lietuvoje!

Amerikoje "Trimitą" galima užsisakyti: 1) per L. Šaulių Atstovą. Adresas: A. Žemaitis, 3251 So. Halsted St., Chicago, Ill. 2) per Pr. Norvydą, 38 Park Row (Room 816), New York City. 3) L. Šaulių Rėmėjų Būrių Valdyboje ten kur jos yra susidare.

"Trimito" Redakcijos ir Administracijos Adresas:
LAISVĖS ALĖJA N. 26, KAUNAS, LITHUANIA.

Kiekvienas vaikas, kiekviena mergelė privalo skaityti ir platinti jaunimo laikraštį.

"PAVASARĮ"

KURIS NUO 1923 M. EINA DU KARTU PER MĖNESĮ.

"Pavasaris" yra įvairiausias, visas jaunimo lavinimo sritis apimęs laikraštis. Jis turi šiuos skyrius:

Meno—literatūros—spaudos skyrių, kur talpinama eilėrašėiai, apsakymėliai, nurodymai jauniems rašytojams, spaudos naujienos ir tt.

Mokslo organizacijos skyriuje rasite jaunimui prieinamų mokslo straipsnių, nurodymų visais organizacijos klausimais.

"Šventoji Ugnis"—seka ir nagrinėja blaivybės abstitencijos reikalus.

Eucharistikos Skyrius—pamaldumo, religijos ir doros lytinimo reikalams.

"Kūno Kultūra"—gimnastikos ir proto klausimui populiarinti.

"Pavasaryje dedama trumpų žinučių iš jaunimo gyvenimo įvairių balsų—atsiliepimų iš visų gyvenimo sričių.

"Klausimų Dėžutė"—įvairiems klausimams gvildinti.

Įdomiausias ir linksmiausias skyrius — tai

J U O K U K R E P Š E L I S

kur talpinama juokingų eilėrašėių, juokų, juokingų žinių agentūros "Piktos" telegramos, ir tt. Tad visi kas gyvas, jaunuoliai ir jaunuolės, užsirašykite patys ir kitus prikalkinkite užsirašyti "Pavasari"!!

Užsisakyti geriausia visiems metams: laikraštį gausit kas dvi savaitės paveiksluota, Juokų ir Krepšelyje" su karikatūromis (juokingais pašaipos piešiniais).

Skubėkit užsisakyti, kad nepritrūktų pirmųjų numerių!!

Nė vienam senųjų skaitytojų nebus siunčiama, kuris neatnauo užsakymo, "Pavasaris" bus labai įvairus!

Kaina: Lietuvoje metams tik 5 litai, 6 mėn. 2 lit. 75c. 3 mėnesiams 1 litas 35c.

Redakcijos Administracijos adresas: Kaunas, Ožėskienės gatvė 12 Nr.

KOMPLETAI

Šiuomi pranešame, kad jau galima gauti apdarytą "Vyčio" kompletą 1921 m. Daugelis Vyčių kuopų turi knygytus. "Vyčio" kompletai paturtins juos stora ir įdomia knyga.

Mūsų Draugų Pavasarininkų skyriai Lietuvoje ir-gi užlaiko knygytus, skaityklas. Vyčių kuopos nupirkdamos po kompleta, gražią dovaną suteiktų idėjos draugams.

Kompletų apdaryta neperdaugiausia. Norintieji įsigyti pasiskubinkite. Kaina \$3.50.

Rašyk dabar:

"VYTIS"

4736 So. Wood Street,

Chicago, Ill.